

RỒI CHÚA JÊSUS ĐÃ ĐẾN VÀ GỌI

Tin lành Giảng, chương thứ 11, tôi muốn đọc, bắt đầu với câu 18.

Vả lại thành Bê-tha-ni ở gần thành Giê-ru-sa-lem, chỉ cách thành chừng ba cây số:

Và nhiều người Giu-đa đã đến đó đặng yên ủi Ma-thê và Ma-ri về sự anh của họ chết.

Lúc đó Ma-thê, nghe Chúa Jêsus đến, thì đi đón Ngài: nhưng Ma-ri thì vẫn ngồi tại nhà.

Rồi Ma-thê thưa cùng Chúa Jêsus rằng: Lạy Chúa, nếu Chúa đã có ở đây, thì anh tôi không chết.

Nhưng mà tôi biết, rằng ngay cả bây giờ, bất cứ điều gì Ngài sẽ xin...Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời ắt sẽ ban cho.

Đức Chúa Jêsus phán cùng nàng rằng: Anh ngươi sẽ sống lại.

Ma-thê thưa với Ngài rằng: Tôi vẫn biết rằng đến sự sống lại ngày cuối cùng anh tôi sẽ sống lại.

Đức Chúa Jêsus phán với nàng rằng: Ta là sự sống lại, và...sự sống; kẻ nào tin Ta thì sẽ sống, mặc dầu đã chết rồi:

Còn ai sống và tin Ta thì sẽ không hề chết. Ngươi tin điều này chăng?

Người thưa cùng Ngài rằng: Vâng, lạy Chúa, tôi tin Chúa là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời, là Đấng phải đến thế gian. (Và hãy xem điều đó!)

Rồi khi người nói như vậy xong, liền về, và lén kêu em là Ma-ri, mà rằng, Thầy đến, và đương gọi em lại.

² Chúng ta hãy cầu nguyện. Lạy Cha trên Trời, xin chứng thực những Lời ấy với tấm lòng chúng con, tối hôm nay, khi chúng con chờ đợi Chúa giờ này. Lời Chúa, tôi tớ Chúa, cùng với phân đoạn trích dẫn, tất cả được dâng cho Chúa, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Mời các bạn ngồi.

3 Mục đích của tôi có mặt ở đây là để cố gắng giúp dân sự của Chúa. Không phải như để cầu nguyện, và đặt tay trên kẻ đau, nhưng để họ có thể nhận ra Chúa Jêsus Christ ở giữa chúng ta, Con của Đức Chúa Trời ở giữa chúng ta. Chúng ta đang nói tối nay dựa trên đề tài này: *Rồi Chúa Jêsus Đã Đến Và Gọi*.

4 Vậy thì dựa trên thời gian mà chúng ta đang nói đến, đó là một thì giờ rất buồn bã. Nếu anh em đã từng đọc câu chuyện cuộc đời của Chúa chúng ta, chúng ta có thể nhận thấy rằng Ngài là một Người Bạn tuyệt vời với chàng trai này, La-xa-rơ. Ngài đã... Sau khi tạm biệt Giô-sép, hay là, Ngài đã ra đi và đến sống với Ma-thê, Ma-ri, và La-xa-rơ. Và họ là những người bạn tuyệt vời. Họ đã có... Ngài giống như một mục sư đối với họ, một—một Người Bạn chân thật. Và họ đã làm cho Ngài một ít đồ để mặc, một cái áo khoác để mặc, tôi nghĩ, người ta nói vậy, và nó được đan xuyên suốt mà không một đường nối. Và rồi họ đã làm các thứ cho Ngài, bởi vì họ tin nơi Ngài. Chính là họ—họ đã tin và thấy điều đó. Họ đã lia bỏ giáo hội, và vân vân, để theo Ngài. Và đó là một việc lớn vào thời ấy, mà thậm chí hình phạt của nó có thể là cái chết, để—để đi ra khỏi điều đó.

5 Nhưng, Jêsus, Anh Chàng này đi khắp nơi như người ta đã tuyên bố, phá đổ các giáo hội của họ, và nói xấu về thầy tế lễ của họ, và—và đại loại như vậy, Ngài đã—Ngài đã làm tổn hại lớn cho họ, họ nghĩ. Và—và thậm chí với việc xưng nhận Ngài sẽ bị—bị đuổi ra ngoài các nhà hội. Và rồi nếu các bạn ở ngoài giáo hội, họ—họ nghĩ các bạn đã không—không có cơ hội cho sự cứu chuộc. Nếu các bạn không thuộc về một nhóm của họ, như Pha-ri-si, Sa-đu-sê, hoặc điều gì đó, không có sự cứu chuộc nếu bạn ở bên ngoài của điều đó. Và nếu họ có quyền, các chìa khóa, và họ có thể cứ đuổi các bạn ra nếu họ muốn. Đó là điều chính họ nói. Không lạ gì Chúa Jêsus phán, “Các ngươi, bởi truyền thống của các ngươi, đã làm Lời của Chúa vô hiệu.” Thấy không?

6 Và bây giờ nó được lặp lại một lần nữa, bởi vì tất cả chúng ta đều biết lịch sử tự nó thường lặp đi lặp lại rất thường xuyên. Và thật—thật buồn để nói, nhưng điều đó đã được nói tiên tri lặp lại, và nó được thực hiện lần nữa.

Chúng ta thấy rằng Chúa Jêsus đã không được nghĩ tốt về ngài.

⁷ Nhiều lần, người ta muốn xét xử người mà bất đồng với họ. Chúng ta không làm thế. Chúng ta có thể bất đồng ý kiến với một người khác, tuy nhiên vẫn thân thiện. Nếu tôi không thể đồng ý với một người, và vẫn quý mến và cầu nguyện cho anh ta, và bất đồng quan điểm...với anh ta dựa trên cơ sở Kinh Thánh, và để cho sự soi sáng tốt hơn, thế thì tôi sẽ không nói gì với anh ta. Tôi luôn luôn muốn bất đồng với anh ấy, một cách thân thiện, bởi vì tôi yêu mến anh ấy, và tôi—tôi chắc chắn tôi không muốn anh ấy bị hư mất. Và anh ấy nên làm tương tự với tôi; chúng ta không muốn bị hư mất. Và chúng ta phải đặt căn bản tư tưởng của mình trên những gì Lời phán. Hãy để Lời là Đúng. Không phải tín điều của chúng ta hoặc tư tưởng chúng ta, nhưng là những gì Ngài phán; không có sự thông giải riêng, chỉ đúng những gì Lời đã nói.

⁸ Đêm nọ, tôi đã làm điều gì đó và nó có vẻ gần như báng bổ, tôi tin là điều đó đã xảy ra tại một buổi điểm tâm dành cho mục sư truyền đạo buổi sáng nọ. Tôi đã đưa Chúa Jêsus vào một phiên tòa. Tôi nói, “Đúng như họ đã làm lúc đó, họ cũng làm như vậy ngày nay.” Có lẽ nó sẽ tốt nếu tôi lặp lại điều ấy trong giấy lát, nếu chúng ta có thì giờ. Vậy thì, tôi nói, ngày hôm nay chúng ta thấy rằng...

⁹ Trong sự cải chánh của Luther, ông ấy, trong thời gian đó, ông nói người công bình sẽ sống bởi đức tin. “Người nào tin, người ấy, có được Nó.” Nhưng chúng ta đã thấy nhiều người nói họ tin, mà không có Nó.

¹⁰ Vào thời của—của John Wesley, nếu họ có được ơn phước thứ hai, họ gọi nó là, sự nên thánh, sự nên thánh hoàn toàn, họ đã có hạnh phúc và la lớn. “Mọi người la lớn, đã có Nó.” Nhưng họ thấy mình chẳng có Nó. Rất nhiều người của họ đã la lớn, và chẳng có Nó.

¹¹ Thời đại Ngũ tuần, họ nói, “Bây giờ sự khôi phục các ân tứ đã đến, phép báp-tem bằng Thánh Linh. Hễ ai nói tiếng lạ, ắt có Thánh Linh.” Chúng ta thấy rằng nhiều người nói tiếng lạ, và chẳng có Nó.

¹² Vì vậy họ nói, “Ồ, bông trái của Thánh Linh, đó là những gì Nó có.”Ồ, không, không phải bông trái của Thánh Linh. Khoa học Cơ-đốc có điều đó, nơi mà hầu như không...Tình yêu thương là bông trái của Thánh Linh. Thế thì, và họ có tình yêu thương nhiều hơn bất cứ ai, và chối bỏ Thần thánh của Chúa Jêsus Christ; chỉ gọi Ngài là một tiên tri, chỉ là một người thường. Hiểu không? Vậy nên điều đó không đủ.

¹³ Hãy để tôi đặt vấn đề đó chỉ một phút. Chúng ta hãy đưa Chúa Jêsus vào phiên tòa. Và xin Chúa Trời tha thứ cho tôi về sự trình bày này, từ bục giảng, mà tôi sắp chống lại Ngài trong một phút, chỉ để đem các bạn đến với Sự Sáng. Hiểu không?

¹⁴ “Bây giờ tôi đã có các bạn những người ở đây tối nay; tôi đang nói với các bạn. Tôi đã ở nơi đó ngày nọ khi Chúa Jêsus người Na-xa-rét còn ở trên đất. Tôi đến với các bạn, và để lý luận với các bạn nghịch cùng người này, Jêsus người Na-xa-rét. Bây giờ tất cả chúng ta biết rằng Chúa là tình yêu. Kinh Thánh cho biết Ngài là tình yêu. Đúng rồi, và tình yêu thương, Thánh Linh là sự nhện nhục, hiền lành, nhẫn nại, nhu mì, và đại loại như vậy, và tình yêu thương. Vậy thì tôi nói, tôi muốn hỏi các bạn đôi điều. Chúng ta sẽ lấy ví dụ những—những gì chúng ta biết, như một Cơ-đốc nhân.

¹⁵ “Nhìn xem thầy tế lễ thân thuộc này của các bạn. Ông cố-cổ-cội của ông ấy là một thầy tế lễ. Ông đã phải được sinh ra trong dòng dõi của người Lê-vi, là một thầy tế lễ. Chúng ta thấy, bây giờ, ông chẳng hưởng cuộc sống của một thanh niên giống như những người còn lại trong các bạn đã có. Ông làm gì? Ông từ bỏ chính mình, ông ở trên đó để học Lời, Lời của Đức Chúa Trời. Ông đọc thông suốt nó, ngày và đêm, ngày và đêm, phải biết rõ từng chữ của nó, từng chữ trên quyển sách. Ông phải biết nó thuộc lòng. Ông—ông, đúng là có gì đó về điều ấy mà ông phải biết.

¹⁶ “Và rồi, bên cạnh đó, khi cha và mẹ anh em kết hôn, ai kết hiệp họ với nhau như chồng và vợ? Thầy tế lễ sùng đạo của các bạn. Ai đến với cha của các bạn khi ông ấy cần và nợ một số tiền về nông trại của mình, mà những con nợ sắp sửa tịch biên nó? Ai đã đứng bên ông ấy? Thầy tế lễ già tử tế của các bạn. Ai đã đứng

bên mẹ của các bạn nơi căn phòng đó khi bà sanh ra các bạn? Thầy tế lễ thân mến tử tế đó. Ai đến với các bạn khi các bạn đau và có nhu cầu? Thầy tế lễ ân cần tử tế của các bạn. Ai đã chúc phước các bạn và dâng các bạn cho Đức Chúa Trời, và cắt bì các bạn ngày thứ tám? Thầy tế lễ tử tế của các bạn. Khi cha và mẹ của các bạn gần như ly dị, ai đã đem họ về lại với nhau, giữ họ lại với nhau? Thầy tế lễ ân cần tử tế của các bạn. Khi có rắc rối trong quan hệ láng giềng, ai quan tâm điều đó? Thầy tế lễ nhân hậu của các bạn. Tất nhiên.

17 “Vậy thì thầy tế lễ già tử tế này biết rằng Kinh Thánh nói rằng Đức Chúa Trời đòi hỏi một con chiên làm của lễ. Nhiều người trong các bạn là thương gia, vì vậy các bạn không nuôi chiên, tuy nhiên Chúa Trời đòi hỏi một con chiên. Họ đã dựng lên một số chuồng ở đó, họ bán chiên để các—các thương gia có thể đi lên và mua nó, dâng một của lễ cho linh hồn họ, mà Đức Chúa Trời đòi hỏi.

18 “Người trẻ tuổi gọi là Jêsus này, đã làm gì? Người từ đâu đến? Nghe nói người đã được sinh ra, một sự sanh ra đồng trinh. Ai nghe được một điều vô lý như thế? Chúng ta biết mẹ người đã có thai người trước khi bà và Giô-sép được sanh ra, hay là, bà và Giô-sép được kết hôn, để người được sinh ra. Vậy thì chúng ta thấy rằng người có một—người có tiếng xấu, từ ban đầu.

19 “Người có thể hội viên gì? Nếu người là một người tin kính, người đã gia nhập với nhóm gì? Trong khi thầy tế lễ của các bạn đã học, học, học, học, để biết Lời ấy; ở đây người đến, phá bỏ những gì ông ấy đã gây dựng. Các bạn sẽ gọi đó là ‘Đức Chúa Trời’ à? Nhất định không.

20 “Vậy thì, ngày nọ, khi thầy tế lễ của các bạn đã dựng lên chỗ đó, nơi...và cho nơi mà các bạn có thể mua của lễ, chàng thanh niên này đã làm gì? Tử tế ư? Người đánh, bện những sợi dây thừng với nhau, một số cây lanh và dây da với nhau, và nhìn những người đó, với sự giận dữ; lật đổ những bàn kia, và đánh đuổi họ ra khỏi nơi đó. Và các bạn gọi đó là bông trái của Thánh Linh, ngược nhìn họ, với sự giận dữ sao? Và, nhìn xem, cướp đi cơ hội thờ phượng Đức Giê-hô-va của con người! Thương gia này

muốn thờ phượng Ngài; ông ta không nuôi chiên, và ông ta đã tới đó để mua nó. Và Ngài đã lật đổ, và đá chúng, và đuổi họ ra.”

21 Ai có bông trái của Thánh Linh ở đó? Hiểu không? Các bạn đây. Xem đó, không phải bông trái của Thánh Linh, không phải việc nói tiếng lạ, không phải la lớn.

22 Các bạn nói, “Thế thì, Anh Branham, chứng cứ là gì? Chứng cứ là gì?” Sự minh chứng của Lời trong thời đại này.

23 Họ đã có Kinh Thánh. Ngài là chính xác điều Đức Giê-hô-va đã phán sẽ xảy ra. Điều ấy không cần sự thông giải nào. Nó đã thông giải ở đó. Đó là các thầy tế lễ của các bạn, họ đã có tất cả, và mọi thứ khác chỉ theo thông lệ như vậy và mọi sự, nhưng tuy nhiên họ không thấy Lời. Và Ngài đã làm Lời ấy sống động cho thời đại đó. Đó là chứng cứ của thời ấy.

24 Luther đã có chứng cứ của thời đại ông, Wesley có chứng cứ của thời đại ông, Ngũ Tuần có chứng cứ thời đại của nó, nhưng chúng ta ở vào thời đại khác. Những điều đó thì tốt. Nhưng giống như em bé, có một ngón tay, con mắt, và mũi, nhưng sau một thời gian ngắn nó phải trở nên con người. Nó phải trở nên một—một đứa bé đã phát triển đầy đủ; rồi được sinh ra, có một linh hồn, thân thể, tâm thần, có thể đi lại khắp nơi.

25 Bây giờ chúng ta thấy rằng, tất cả điều này, Chúa Jê-sus đã tuyên bố, và chỉ một ít người, chỉ những người mà Ngài đã định trước với Sự Sống, đã thấy Ngài. Không phải những đám đông lớn; những đoàn dân của Ngài có thể không bao giờ giống như những đám đông của Cai-phe. Tại sao, Cai-phe có thể đã kêu gọi cả nước đến với nhau. Chúa Jê-sus kêu gọi chỉ một ít người với nhau. Không phải nhiều người đã biết Ngài. Hàng nghìn lần nghìn, khi Ngài đến trên trái đất. Ngài đã đi qua trái đất, mà thậm chí họ không hề biết đã có Ngài ở đây.

26 Nó cũng sẽ xảy ra như vậy lần nữa! Ngài sẽ đến với những ai được kêu gọi đến với Sự Sống. Ngài biết rõ ai được kêu gọi đến với Sự Sống. Và Ngài sẽ không...Chính việc của Ngài là để lo liệu điều đó.

27 Bây giờ chúng ta để ý rằng lúc ấy họ ra khỏi giáo hội, và họ đã tin Ngài. Mọi sự Lời đã nói về Ngài, Ngài đã có ở đó.

28 Và một hôm Ngài đã rời khỏi nhà của họ. Tôi muốn nói về ba việc: Chúa Jêsus đi khỏi; thần chết đến; và mọi hy vọng đã tiêu tan. Tôi muốn nói về ba điều đó trong một vài phút.

29 Chúa Jêsus đã ra đi. Và khi Ngài đi khỏi, bệnh tật nhào vô. Vậy thì khi Ngài rời khỏi các bạn, hoặc nhà bạn đang ở, tai họa trên đường đi tới. Sa-tan có được một cửa mở khi Chúa Jêsus ra khỏi.

30 Ngài đã đi rồi, và—và ngay khi Ngài đã đi, thì thần chết đã tiến vào. Và khi Chúa Jêsus đi ra, sự chết đi vào. Bị phân rẽ khỏi Ngài là sự chết, vì vậy sự chết tiến vào khi Chúa Jêsus đi ra.

31 Và sự chết đã đeo đuổi La-xa-rơ. Và rồi Đấng mà họ tin yêu, họ đã sai người mời Ngài đến cầu nguyện cho La-xa-rơ, bởi vì họ đã từng thấy Ngài và biết rằng Ngài biết Đức Chúa Trời, rằng, “Bất cứ điều gì, Đức Chúa Trời...” Ma-thê đã bày tỏ lại ở đó, “Bất cứ điều gì Ngài cầu xin Đức Chúa Trời lúc này, Đức Chúa Trời sẽ làm điều ấy.” Bà đã nhận ra rằng Ngài và Đức Chúa Trời là Một. Ngài là Lời này của thời đại, vậy bà đã nhận ra điều đó. Và bà biết, nếu bà có thể tiếp xúc được với Ngài, nhưng Ngài đã đi rồi và họ không thể giữ Ngài được. Và họ đã sai người đi mời Ngài đến, và, thay vì Ngài đến, Ngài tiếp tục đi xa hơn. Và rồi họ lại cho mời đến, và, thay vì Ngài đến, Ngài cứ đi xa hơn.

32 Đôi khi chúng ta tự hỏi tại sao những sự việc đó xảy ra, nhưng chẳng phải Kinh Thánh nói rằng, “Mọi sự hiệp lại làm ích lợi cho những người yêu mến Đức Chúa Trời” sao? Ngài biết rõ Ngài đang làm gì. Nếu Ngài trễ hoãn, điều đó tốt thôi. Ngài biết Ngài đang làm gì. Có một mục đích.

33 Chúng ta thấy rằng Ngài đã phán, trong Phúc âm Giăng 5:19, “Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi, Con chẳng tự Mình làm chi được, ngoài những gì Ngài thấy Cha làm.”

34 Cha đã bảo Ngài đi xa, và đi xa rất nhiều ngày như vậy. Sau khi những ngày đó đã được trọn, thì Ngài đã nói điều mà Ngài nói lúc ấy, rằng, “Bạn chúng ta La-xa-rơ đang ngủ.”

Và người ấy nói, “Ô, người chắc hẳn khỏe mạnh.”

35 Ngài phán, “Người ấy chết. Và vì lợi ích của các ngươi Ta vui mừng Ta đã không có ở đó.” Vì, họ đang cố gắng để làm cho Ngài

đến với người, chữa lành người hoặc nói điều gì phải làm. Nhưng Ngài biết điều gì phải làm, vì vậy Ngài đã làm chính xác điều Ngài được định trước để làm: ở cách xa. Nếu anh em để ý Ngài tại phần mộ khi Ngài trở lại. Ngài biểu lộ điều đó khi Ngài trở lại và thấy nhà này.

³⁶ Mọi hy vọng đã tiêu tan. La-xa-rơ đã chết. Từng giờ, họ cứ suy nghĩ, “Ngài có thể đến. Ngài có thể xuất hiện. Ngài có thể trở lại.” Cuối cùng, người chết, hơi thở đã tắt.

³⁷ Họ đi ra, tắm liệm người ấy, làm sạch vết máu khỏi xác người ấy, quấn người trong vải lanh, những hương liệu, và tắm liệm rồi đặt người ấy vào trong mộ, đặt một tảng đá ngang qua phần mộ, mà đó là tục lệ về việc chôn cất trong thời đó. Một cái hố trong mặt đất, thật sự có thể là trong vầng đá, và đặt một tảng đá ngay trên chỗ cao nhất của nó, đó là tục lệ của họ.

³⁸ Ngày thứ nhất trôi qua, ngày thứ hai trôi qua, ngày thứ ba trôi qua, ngày thứ tư trôi qua, người này đã bị thối rửa trong mộ rồi. Mũi người có lẽ đã lõm vào. Mà, tôi nghĩ thứ trước tiên lõm vào, là cái mũi. Và người ấy đã bị thối rửa rồi. Thịt của—của người đã trở về với bụi, hay là đang đi về, với bụi đất. Linh hồn người đã du hành bốn ngày ở nơi nào đó, khỏi người.

³⁹ Mọi hy vọng từng thấy người lại, trong cuộc sống này, đã tan biến. Và rồi khi tất cả hy vọng đã tiêu tan...Họ đã chờ đợi, “Có lẽ Ngài sẽ đến ngày thứ nhất, ngày thứ hai!” Không. Rồi người chết, và Ngài chẳng đến. Rồi sự tuyệt vọng bắt đầu.

⁴⁰ Sau một lúc có người nào đó phải bảo nàng, “Thầy ở bên ngoài.” Ở đây Ma-thê bèn đi xuống phố!

⁴¹ Chúa Jê-sus đã đến trong giờ đen tối ấy khi mọi hy vọng tàn lụi. Thường thường đó là khi Ngài đến. Hiểu không? Ngài đến đúng vào thì giờ đen tối nhất đó, lúc ấy Chúa Jê-sus xuất hiện.

⁴² Bây giờ nhìn xem, Ngài đến và cho gọi Ma-thê. Sự Hiện diện của Ngài đem đến những hy vọng mới. Cho dù nếu chàng trai có chết đi nữa, tuy nhiên sự Hiện diện của Ngài mang lại hy vọng mới.

⁴³ Các bạn có thể đang ngồi ở đây đêm nay, thưa các bạn của tôi, nơi mà các bác sĩ đã bó tay, với bệnh ung thư, bệnh tim. Có lẽ

trong một ghế, bị què quặt, cả khoa học đã nói không có hy vọng cho bạn; lớp vôi động lại đã—đã thắt chặt những khớp xương của—của—của bạn, đến nỗi bạn không còn có thể co gập chúng nữa. Hay là, tim của—của bạn cũng rất tệ, bác sĩ nói bạn có thể chết vào bất cứ phút nào. Ồ, và những đám nhiều người mắc bệnh ung thư và lao phổi, có thể là hy vọng cuối cùng bạn còn lại, và dường như vị bác sĩ đã từ chối bạn. Tuy nhiên, ở trong sự Hiện diện và sự công nhận của sự Hiện diện của Chúa Jêsus Christ, đem đến hy vọng lần nữa.

44 Người nào đó có thể thậm chí đặt tên nó với bạn. Có thể bạn chưa từng nghe về nó trước đây, nhưng hãy để người nào đó nói, “Tôi biết nơi mà có một hội thánh, họ tin nơi Chúa và họ cầu nguyện cho người đau,” nhanh lên (Bây giờ, các bạn sẵn sàng để chết. Hiếu không?), những hy vọng mới nảy sinh. Nó luôn đến. Trong thì giờ đen tối đó, điều đó thường xảy ra khi người nào đó nói điều gì đó về nó, nói với bạn về Chúa Jêsus. Sự Hiện diện của Ngài đã đem đến những hy vọng mới.

45 Nguyên xin sự nhận biết đó làm điều giống như vậy tối hôm nay, giống như nó đã làm tối hôm qua. Khi chúng ta thấy rằng Lời được minh chứng vượt quá bất cứ bóng dáng nghi ngờ nào, điều đó đã được làm sáng tỏ, và được chứng minh rằng Chúa Jêsus *đó* sống cách đây một ngàn chín trăm năm, đã chết nơi đồi Gô-gô-tha, đã sống lại vào ngày thứ ba, và đã hiện ra với các môn đồ ấy và mở mắt họ, và đã thực hiện lời hứa của thời đại này, thì ở ngay đây buổi tối hôm nay trong sự có mặt của chúng ta bây giờ này, sự nhận biết đó chắc chắn đem những hy vọng đến với dân sự. Những hy vọng mới lóe sáng lên.

46 Có lẽ người nào đó nói, “Hội thánh hầu như đã bị khô khan trong một thời gian. Chúng ta chẳng có nước tươi mới trong—trong—trong một vài tháng. Chúng ta đã không có một cuộc phục hưng. Trông giống như mọi người quá uể oải, hay điều gì khác. Chúng ta chỉ đi nhà thờ rồi hát bài thánh ca, và—và nghe một vài sứ điệp rồi ra về.” Nhưng thành linh, lúc ấy, khi chúng ta bắt đầu bị khô hạn, thì Chúa Jêsus xuất hiện, làm chúng ta tươi mới, đem đến điều gì đó mới mẻ đến cho chúng ta. Ngài luôn luôn ở đó để làm điều ấy. Những hy vọng mới đến

khi—khi Chúa Jêsus đi vào. Sự Hiện diện của Ngài đem lại hy vọng mới.

⁴⁷ Bà biết Ngài là Lời của Đức Chúa Trời được bày tỏ đó. Bà đã thấy thời đại đó. Hay là, nếu bà không thấy, bà vẫn là Chính thống. Bà vẫn chỉ là thuộc về giáo hội. Nhưng bà đã thấy Lời hứa đó. Bà đã thấy Lời hứa đó được bày tỏ bởi Ngài và bà đã biết rằng Ngài là Lời hằng sống đó. Và khi bà nghe về điều ấy, bà chẳng quan tâm có bao nhiêu người chỉ trích bà, hay điều gì khác, bà đã chạy đến với Ngài nhanh như có thể được. Hiểu không? Bà biết rằng Ngài là Lời được bày tỏ.

⁴⁸ Không nghi ngờ gì bà đã đọc chuyện của Ê-li vào thời của ông. Vậy thì, ông là Lời đã được bày tỏ của Đức Chúa Trời trong ngày đó. Ông là một tiên tri, và Lời của Chúa đến với vị tiên tri. Và có một người đàn bà trong đó người mà đã có một đứa con nhỏ được ban cho bà bởi một ơn phước mà vị tiên tri đã chúc phước cho bà, và bà có đứa con này.

⁴⁹ Một hôm, khoảng mười một giờ, nó chắc phải bị say nắng. Nó đã ra ngoài đồng với cha mình, Kinh Thánh không nói là điều đó, không nói là say nắng, nhưng nó bắt đầu kêu khóc, “Đầu con đau! Đầu con đau!” Khoảng mười một giờ ban ngày. Và người cha, ông ta bảo một người đầy tớ, đưa nó về nhà. Nó đã nằm trên lòng mẹ cho tới gần trưa, càng lúc càng đau hơn, và cuối cùng đã chết.

⁵⁰ Và bấy giờ, thay vì tuyệt vọng, người...tất cả những người hàng xóm đến kêu khóc và cứ như thế, nhưng người mẹ bình tĩnh ấy, con bà đã chết, bà bồng nó lên nơi phòng nhỏ mà bà đã sắm sẵn cho vị tiên tri, và đặt nó nằm lên trên giường ông, như thế. Rồi bà nói với người đầy tớ, “Hãy thắp yên lửa cho tôi, rồi cứ đi thẳng, và không dừng lại trừ khi tôi bảo.”Ồ, chào ôi! Chính là điều đó!

⁵¹ Chúng ta không có thì giờ cho việc tranh cãi và làm ầm ĩ lên. Ngày ấy qua rồi. Chúng ta hãy đi tiếp. Chúng ta phải tới được nơi đó. Chúng ta có một nhu cầu.

⁵² Và vì vậy ông nói, “Người hãy đi thẳng, và đừng lơ đãng việc cỡi lừa trừ khi ta ra lệnh cho người.” Và họ đi cho tới khi gặp được Ê-li.

53 Ê-li, là một người của Đức Chúa Trời, không giống như Đấng Christ; Đấng Christ biết rõ mọi sự, bởi Ngài là Đức Chúa Trời. Ê-li là một phần của Đức Chúa Trời. Đó là Đấng Christ ở trong Ê-li. Và đó là sứ điệp của thời đại, vì Lời của Chúa cho thời đó đã ở với tiên tri ấy.

54 Chúa Jêsus là sự đầy đủ của tất cả những tiên tri đó, mỗi người trong họ chỉ bày tỏ Ngài. Chỉ thế thôi. Luôn mọi lúc từ Giô-sép, từ ba mươi miếng bạc, khắp mọi nơi, người—người đã miêu tả sinh động Đấng Christ. Môi-se cũng vậy!

55 Đa-vít, ngồi như một vua bị chối bỏ trên đồi, khóc bởi vì ông đã bị chối bỏ. Tám trăm năm sau đó, Con vua Đa-vít ngồi trên đồi ấy. Đó là Thánh Linh của Đấng Christ trong Đa-vít ở đó. Và Ngài...Chà! Ngài vừa là Rể vừa là Chồi của Đa-vít. Và vì vậy Ngài ngồi trên đồi, khóc, như một vị Vua bị chối bỏ, “Hỡi Giê-ru-sa-lem, Giê-ru-sa-lem, Ta đã hằng ấp ủ người thế nào, như một gà mẹ ấp ủ con mình.” Ấy là gì? Ấy là Đấng Christ trở lại nơi đó.

56 Chính là Đấng Christ đang khóc khi Đa-vít viết bài thánh ca, “Đức Chúa Trời Tôi ôi, sao Ngài lìa bỏ Tôi? Tất cả xương cốt Tôi, chúng nhìn chăm vào Tôi. Chúng đâm vào bàn chân Tôi và bàn tay Tôi. Chúng chia nhau áo xống Tôi. Chúng bắt thăm về áo dài Tôi.” Đó là Đấng Christ đang nói trong Đa-vít. Đúng thế. Ngài là sự bày tỏ của Lời. Đấng Christ đến để làm trọn với họ những điều đã được phán bởi các vị tiên tri, vì Lời đã ở với các đấng tiên tri.

57 Ngài đã nói điều đó trong bài học tối hôm qua, rằng Ngài đến để làm trọn những gì các đấng tiên tri đã nói về Ngài, bởi họ đã có Lời. Và Ê-li là tiên tri của Đức Chúa Trời, Lời của ngày đó.

58 Vì vậy người đàn bà Su-nem đã ở lại với tiên tri đó cho tới khi ông đến và bày tỏ quyền năng của Đức Chúa Trời, và đã nằm chính mình lên trên đứa trẻ, và đứa bé hồi sinh.

59 Vậy thì Ma-thê phải nhận ra điều này, mặc dù bà bận chăm sóc nhà cửa, rửa chén bát, và vân vân. Nhưng ở đó bà cho thấy thái độ của mình. Bà cho thấy thật sự điều gì đã có ở trong bà. Bà đi đến đón Ngài lập tức. Nếu Đức Chúa Trời đã ở trong Ê-li, Đức Chúa Trời phải ở trong Đấng Christ, bởi vì Ngài đã chứng tỏ rằng Ngài là Người đó. A-men. Tôi thích điều đó, sự xác định đó! Bà đi

đến với Ngài. Bà phải đến được với Ngài. Và bà tìm thấy ở đó, khi bà đã đến với Ngài—với Ngài; bây giờ nên nhớ, biết rằng Ngài không hề thay đổi, rằng Đức Chúa Trời không bao giờ thay đổi chương trình của Ngài. Nếu Ngài đã ở trong Ê-li và có thể khiến kẻ chết sống lại, Ngài cũng ở trong Đấng Christ và có thể khiến người chết sống lại, dù cho Ngài đã không làm điều đó, bởi vì đó là cùng một Chúa Trời không hề thay đổi.

⁶⁰ Ngài cũng không thay đổi cho đến bây giờ! Thật đúng Đức Chúa Trời như vậy tối hôm nay như Ngài đã từng có. Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Ngài chẳng đổi thay.

⁶¹ Và Ngài biết bà đã biết rằng điều ấy đã có trong Ngài. Hãy xem, chỉ trong chốc lát nó đã được chứng minh, khi bà nói điều gì đó với Ngài về người anh của mình, và bà nói, “Lạy Chúa, tôi—tôi tin rằng Ngài là.”

⁶² Và Ngài phán, “Ta là Sự Sống Lại và Sự Sống. Dù người đã chết, tuy nhiên người sẽ sống. Còn hễ ai sống và tin Ta sẽ không bao giờ chết. **ĐẤNG TA LÀ.**” Đó là **ĐẤNG TA LÀ** đã ở trong bụi gai cháy, với Môi-se. “Ta là Sự Sống Lại. Ta là Sự Sống. Ta đã là Tường Thành. Ta vẫn là Ngài. Ta là Sự Sống Lại và Sự Sống. Kẻ nào tin Ta, mặc dù đã chết, cũng sẽ sống. Hễ ai sống và tin Ta, sẽ không bao giờ chết.” Sau sự bảo đảm lớn này mà bà đã có, rằng Ngài là Lời đã hứa; khi Ngài phán, là một Tiên Tri, Ngài không thể dối; do đó Ngài, khi Ngài phán, “Ta là **ĐẤNG TA LÀ**. Ta là Đấng là Sự Sống Lại và Sự Sống.”

⁶³ Bà thưa, “Tôi tin rằng Thầy là Đấng ấy, Con của Đức Chúa Trời sẽ đến trong thế gian. Dù anh tôi chết, đang nằm trong mộ ngoài đó, anh ấy...thân xác anh ấy đang thối rữa bây giờ; nhưng thậm chí bây giờ, hễ điều gì Thầy phán, điều ấy sẽ ứng nghiệm.” Đúng!

⁶⁴ Tất cả điều bà muốn là nghe Ngài nói điều đó! A-men. Ồ, Ma-thê, chúng ta ở đâu tối nay? “Chỉ phán Lời; tôi tớ tôi sẽ sống!” Chỉ nghe Ngài nói điều đó! Họ có thể đã đến bảo bà Ngài đã nói điều ấy, nhưng ở đây Ngài là chính Ngài. Ôi Chúa, xin mở mọi mắt bị mù, để họ có thể thấy! Khi Ngài, trong sự Hiện diện của Ngài, nói Lời, luôn luôn được bày tỏ.

65 Bà thưa, “Hể điều gì Thầy cầu xin Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời sẽ ban cho Thầy. Cứ để cho tôi nghe!” Bà muốn Ngài nói Lời. Đó là tất cả điều bà muốn nghe. Chỉ có được Lời, đó là tất cả điều bà cần, là nghe Ngài nói Ngài sẽ làm điều ấy.

66 Và Ngài sẽ làm điều ấy ngay lúc đó, nhưng, các bạn thấy, bởi khả tượng mà Cha đã tỏ cho Ngài, Ngài phải đứng bên mộ. Ô, ôi chao! Hãy nắm giữ đức tin bạn! Đức Chúa Trời đang làm đúng mọi sự. Nó sẽ ổn thỏa. Cứ chờ cho tới khi bà đã đến ngôi mộ.

67 Để ý, bà có thể cứ để Ngài nói điều ấy, thậm chí khi Ngài chưa...Tất cả hy vọng tiêu tan, hết thấy mọi sự. Anh ấy đã chết, thối rữa trong mồ, nhưng hãy cứ nghe Ngài nói điều ấy, là tất cả điều bà muốn.

68 Vậy khi Ngài phán, “Ta là Sự Sống Lại và Sự Sống,” bà tin điều đó. Bà tin điều đó. Bây giờ để ý, lúc ấy bà phải tin về những điều không thể làm được, khi bà nghe Ngài phán, “Ta là Sự Sống Lại và Sự Sống. Dù người đã chết, tuy nhiên người sẽ sống, và hễ ai sống và tin Ta sẽ không bao giờ chết.” Phán, “Người tin điều này không?”

69 Và bà thưa, “Vâng, lạy Chúa, tôi tin điều đó. Tôi tin rằng Ngài là Con của Đức Chúa Trời đã đến trong thế gian.” Tôi thích điều đó. Tôi thích điều đó.

70 Tôi—tôi đã nói điều này trước đây. Nó có thể lặp lại lúc này. Tôi đã nói với một phụ nữ cách đây không lâu, đó là một giáo hội nào đó mà tôi đã nhắc đến trước đây, mà không tin rằng Ngài là Đức Chúa Trời, Thần Tánh của Ngài; Ngài chỉ là một tiên tri, một người bình thường.

71 Ngài là thế, thật sự. Ngài là thế, cũng là Đức Chúa Trời. Xem đây, Ngài đã là sự bày tỏ. Chúa Jêsus là thân thể, Chàng Trai, Người; Đức Chúa Trời đã ở trong Ngài. Đức Chúa Trời ở trong Ngài. Ngài là một Thần-nhân. Ngài là một Người, tuy nhiên Ngài là Đức Chúa Trời đã bày tỏ trong xác thịt. Khi chúng ta thấy Chúa Jêsus, chúng ta thấy Đức Chúa Trời. Đó là điều Ngài phán, “Khi các người thấy Cha, thấy Ta, tức là các người thấy Cha.” Bởi vì, Ngài là sự phản chiếu, bởi vì Ngài là Lời, a-men, điều đó đã có từ thuở ban đầu. A-men.

⁷² Ngài gọi các tiên tri là, “thần.” Quý vị biết điều đó chứ? Ngài phán, “Các người gọi là ‘thần’ những ai mà Lời của Chúa đến với họ. Làm sao các người có thể định tội Ta khi Ta nói, ‘Ta là Con của Đức Chúa Trời?’”

⁷³ Vì, cũng Lời đã nói Ngài sẽ ở đó, và đó là Lời được biểu hiện lần nữa. Và họ vẫn sẽ không tin điều đó.

⁷⁴ Người phụ nữ này đã nói với tôi, “Tôi có thể chứng minh với anh.” Nói, “Tôi thích nghe anh giảng, nhưng có một điều anh làm quá nhiều.”

“Ồ, điều gì thế?”

Nói, “Anh khoe khoang quá nhiều về Chúa Jêsus.”

⁷⁵ Tôi nói, “Tôi hy vọng đó là tất cả điều Ngài chống lại tôi khi Ngài đến.” Và bà ấy nói...Tôi nói, “Tôi hy vọng Ngài chỉ có thể thể thôi, Ngài có thể tìm thấy nơi tôi lỗi đó thôi.” Tôi nói, “Nếu tôi có mười ngàn cái lưỡi, tôi cũng không thể nói đủ, ồ, chà, những gì Ngài là!”

Bà ấy nói, “Nhưng, anh, anh làm cho Ngài thành ra Đức Chúa Trời.”

⁷⁶ Nói, “Ngài đã là. Hoặc, nếu Ngài không phải, thì Ngài là kẻ lường gạt vĩ đại nhất mà thế giới đã từng có.”

Bà ấy nói, “Ngài là một tiên tri.”

⁷⁷ Tôi nói, “Ngài đã là một Tiên Tri, điều đó đúng: một Tiên tri—Chúa Trời, sự toàn vẹn của Lời. Tiên tri chỉ có Lời đến với mình, đó là điều làm cho người ấy—đã làm người đó thành ra một tiên tri. Nhưng Ngài là sự toàn vẹn của Lời ấy.”

⁷⁸ Và bà ấy nói, “Tôi có thể chứng minh với anh.” Nói, “Anh làm cho Ngài thành ra Thần thánh.”

Tôi nói, “Ngài thì đã Thần thánh.”

Và bà ấy nói, “Ngài không thể là Thần thánh.”

Tôi nói, “Ngài...Nhưng Ngài đã là.”

Bà ấy nói, “Anh đã nói anh tin Kinh Thánh.”

Tôi đáp, “Tôi tin.”

79 Bà ta nói, “Tôi sẽ chứng minh với anh, bằng Kinh Thánh của anh, rằng Ngài chẳng phải là Thần thánh.”

80 Tôi nói, “Chứng minh đi. Nếu Kinh Thánh nói vậy, thì tôi sẽ tin điều ấy, bởi vì tôi tin Lời là đúng.”

81 Bà ấy nói, “Trên con đường xuống tới mộ La-xa-rơ, anh nhớ điều đó trong Phúc âm Giăng 11 chứ?”

Tôi đáp, “Tôi chắc chắn nhớ, thưa bà.”

82 Nói, “Vậy, bây giờ, trên con đường đi xuống, Ngài đã khóc. Kinh Thánh đã nói, ‘Ngài khóc.’”

Tôi nói, “Chắc chắn rồi, Kinh Thánh cho biết Ngài đã khóc.”

Nói, “Làm sao Ngài có thể là Thần thánh mà còn khóc?”

Tôi đáp, “Ngài đã là con người.”

“Con người và Thần thánh à?”

83 Tôi nói, “Phải, thưa bà. Bà không hiểu. Ngài là một—một người đang đi ở đó, khóc với những người đang khóc ấy, đúng thế, đau lòng với những ai đau lòng. Ngài đã là một Người. Nhưng khi Ngài đứng thẳng tấm thân gầy yếu, nhỏ bé của Ngài lên, và phán, ‘Hỡi La-xa-rơ, hãy ra,’ và một người đã chết bốn ngày, đã đứng lên trên chân mình. Đó còn hơn một người, đó là Đức Chúa Trời trong Người.” Ai có thể khiến người chết sống lại, ngoài Đức Chúa Trời? Ngài là Sự Sống Lại và Sự Sống! Đúng thế.

84 Đêm ấy ở ngoài biển, khi Ngài ở ngoài đó, mỗi một, nằm trong khoang thuyền, nơi mà mười ngàn con quỷ thề rằng chúng sẽ chìm chết Ngài đêm đó, và con thuyền nhỏ cũ kỹ ấy đang lắc lư quay tròn như chiếc nút chai ngoài đó trên một biển bão tố. Ma quỷ chúng nó nghĩ, “Chúng ta tóm được Hắn đây rồi. Hắn đang ngủ; chúng ta sẽ đánh chìm hết cả bọn.” Ồ, Ngài đã là một Người, mệt mỏi, nhưng một khi đã đứng dậy, Ngài đặt bàn chân Ngài lên mạn thuyền, và nhìn lên rồi nói, “Hãy yên đi, lặng đi,” và những cơn gió cùng với những con sóng đã vâng lời Ngài. Đó còn hơn một người nữa.

85 Ngài là một Người khi Ngài đói, đi xuống núi, tìm kiếm một miếng bánh hoặc cái gì đó để ăn, hoặc là một trái vả trên cây.

Nhưng khi Ngài lấy năm cái bánh và hai con cá, và cho năm ngàn người ăn no nê, đó là Đức Chúa Trời trong Người đó. Đúng thế.

⁸⁶ Ô, mỗi người mà từng bị coi như vật chẳng có giá trị gì đã tin điều đó, tất cả các thi sĩ đã tin điều đó. Không ngạc nhiên có người đã viết:

Sống Ngài yêu tôi; và chết, Ngài đã cứu tôi;
 Chôn, Ngài đem tội lỗi tôi đi cách xa;
 Sống lại, Ngài xưng công bình cho không mãi mãi;
 Rồi ngày nào đó Ngài đến, Ô ngày vinh hiển thay!

⁸⁷ Eddie Perronet, người mà những bài hát của ông sẽ không bán. Một hôm, được cảm động bởi Thánh Linh, đã chụp lấy cây viết, ông đã viết bài thánh ca lễ tấn phong, khi ông viết:

Ngôi Danh Jêsus vinh hiển quyền oai!
 Các thiên thần sắp trước Ngài;
 Cung hiến vương miện hoàng gia,
 Tôn cao Ngài Chúa của muôn loài! (Halêlugia!)

⁸⁸ Chắc chắn, đó là điều chúng ta tin Ngài đã có. Vâng, thưa các bạn.

⁸⁹ Bà phải tin vì điều không thể làm được lúc bấy giờ, đối với suy nghĩ hiện đại của ngày đó. Các bạn cũng phải tin về những điều không thể làm được, để thấy Sự Sống mới, để thấy điều gì đó xảy ra. Nhưng nếu Ngài đã nhận ra...Bà đã nhận ra Ngài là Lời, thế thì những điều không thể làm được có thể xảy ra, bởi vì Ngài là Đấng Tạo Hóa, và sẽ ủng hộ mọi điều Ngài đã phán.

⁹⁰ “Và mọi sự đều có thể được với những người có thể tin.” Đó là Lời Ngài. Nhưng những sự không thể làm được tỏ ra khi Đức Chúa Trời được nhận lấy ở Lời Ngài. Vâng, thưa các bạn. Khi Đức Chúa Trời được nhận lấy Lời Ngài, những sự không thể làm được—được bày tỏ ra. Khi Chúa phán nó sẽ có, thì các bạn cảm chắc Lời ấy rồi xem điều gì, những điều không thể làm được sẽ xảy ra. Nó chắc chắn sẽ có.

⁹¹ Nhưng để ý, thậm chí trong mọi điều đó, bà nói, “Thậm chí bây giờ, lạy Chúa, bất cứ điều gì Ngài cầu xin Đức Chúa Trời, Đức

Chúa Trời sẽ làm điều đó.” Bà biết rằng mình có thể thật sự nhận Lời đó đến từ Ngài. Bà chỉ cần làm thế thôi, là nhận Lời ấy. Vâng, đó là thì giờ đen tối nhất của bà, và Chúa Jêsus đến và gọi. Ô, thật là một điều phi thường họ đã thấy, một sự sống lại!

Chúng ta hãy nhìn vào một số trường hợp nữa nơi mà những giờ phút tối tăm đến.

92 Có một người thời xưa, tên là Gióp, một trong những tiên tri xưa nhất trong Kinh Thánh. Ông là một vĩ nhân. Ông đã—ông đã yêu mến Chúa, và ông đã làm hết sức mình theo cách ông biết để làm. Và Sa-tan muốn sàng sảy ông, vậy nó nói với Đức Chúa Trời ngày nọ...Vâng, Đức Chúa Trời phán với nó, thì đúng hơn, “Hỡi Sa-tan, ngươi đã ở đâu?”

93 Nó đáp, “Ồ, đi tới đi lui và đi lên đi xuống trên trái đất.”

94 Ngài phán, “Ngươi có thấy Gióp tôi tớ của Ta không? Không có ai như người ấy trên trái đất. Người là một người trọn vẹn.”

95 “Ồ,” hắn nói, “chắc chắn rồi, Chúa cho người mọi thứ, làm cho người mọi điều. Chắc chắn, người là một con người tuyệt vời. Nhưng hãy để tôi thử người một lần, tôi sẽ thay đổi giọng điệu. Tôi sẽ làm cho người nguyền rủa Chúa, vào mặt Chúa.”

96 Ngài phán, “Ngươi không thể làm điều đó.” Đó là sự tự tin của Ngài nơi một người tin. Tại sao? Ngài là Vô hạn. Ngài là Đời đời. Ngài biết rõ sự cuối cùng từ lúc ban đầu. Ngài biết Sa-tan không thể làm được điều đó. Vì, Ngài là Lời, Ngài biết Gióp sẽ làm gì.

97 Bây giờ, hãy nhớ, Gióp, ông đã phát ra những mụn nhọt, con cái của ông bị chết, bị lấy đi tất cả mọi thứ ông đã có. Sức khỏe của ông đã mất. Thậm chí những người an ủi ông đã đến, và họ không thể làm gì ngoài việc chỉ kết tội ông là một người phạm tội kín giấu. Và ông Gióp đã lâm vào chỗ như vậy cho đến lúc ông quá khốn cùng.

98 Các bạn phải lâm vào nỗi khốn cùng, trước hết. Các bạn phải đến một lúc mà ở bước đường cùng.

99 Gióp đã lâm vào trong bước đường cùng, khi ông nói, “Đáng nguyền rủa cho cái ngày mà tôi được sinh ra. Nguyền mặt trời thậm chí đừng chiếu sáng, và nguyền mặt trăng không tỏa sáng ban đêm, nguyền tên ấy chẳng bao giờ được gọi.” Và trong nỗi

khổ đau đó, thì Chúa Jêsus đã đến. Ông nhìn xuống, và ông nói, “Ta thấy, như một người, một bông hoa chết, rồi nó lại sống vào mùa xuân. Nếu một cây bị thổi ngã rạp xuống, nó lại ngẩng lên qua mùi hương của nước.” Ông thấy tất cả cuộc sống cỏ cây đang sống lại, nhưng nói, “Một người nằm xuống, lia khỏi xác, thì ở đâu?” Ông biết ông là một người già. Ông nói, “Các con trai của người đến than khóc trên người, mà người không nhận biết. Ồ, chớ gì Chúa giấu tôi nơi âm phủ và giữ tôi trong nơi bí mật, cho đến khi cơn giận Chúa đã nguôi. Định cho tôi một kỳ hẹn đoạn nhớ lại tôi. Chúng tôi đã đi...” Và tiếp tục nói, như thế. Ông đã ở chỗ tận cùng, của nỗi khổ mình, “Điều gì sẽ xảy ra? Những chiếc lá sống, chúng trở lại trong cây cối, những đóa hoa trở lại một lần nữa, mọi thứ khác đến lại, nhưng một người nằm xuống và lia khỏi xác!” Ông đã ở trong nỗi khổ. Ông không biết điều gì có thể xảy đến với mình, và ông vào thời đại đó.

¹⁰⁰ Khi ông nói vậy, thì Chúa Jêsus đến. Đức Chúa Trời hướng đầu ông về phía bầu trời, và ông thấy Chúa Jêsus đến trong những ngày sau rốt.

¹⁰¹ Giờ phút đen tối nhất đó khi vợ ông nói, “Hãy nguyện rửa Đức Chúa Trời và chết đi,” tuy nhiên ông nói, “Hỡi người đàn bà, người nói như một người đàn bà ngu muội. Chúa đã ban cho, và Chúa lại cất đi, đáng ngợi khen Danh Chúa.” Thậm chí vợ ông đã hắt hủi ông. Giáo hội của ông đã từ bỏ ông. Mọi người từ bỏ ông.

¹⁰² Trong thì giờ đen tối đó, nơi mà ông không biết từ đó mình đang đi đâu, thì Chúa Jêsus đã đến. Lúc ấy ông kêu lớn, “Tôi biết Đấng Cứu Chuộc tôi sống, và ở những ngày sau rốt Ngài sẽ đứng trên đất. Và dầu những sâu da hủy hoại thân thể này, tuy nhiên trong xác thịt tôi sẽ thấy Đức Chúa Trời, Đấng mà chính tôi sẽ thấy.” Trong giờ phút đen tối nhất của ông, thì Chúa Jêsus đến. Vâng, thưa quý vị.

¹⁰³ Môi-se, về Môi-se, giờ đen tối nhất đến với ông ở Y-sơ-ra-ên. Ông đã làm đúng bốn phận; gặp Chúa ở đó trong một bụi gai, và phán, “TA LÀ Đấng TA LÀ.” Ông đã đi xuống và tranh đấu qua tất cả những trò giả mạo của Gian-nét và Giam-be, đang cố giả mạo công việc của ông. Tất cả điều này, ông đã đấu tranh đúng cho Đức Chúa Trời. Sau cùng ông đã được dân Y-sơ-ra-ên tin tưởng.

Và ở đây ông tiến ra khỏi Ai-cập, đi lên đến—đến miền đất hứa, nơi Đức Chúa Trời đã phán, “Các ngươi sẽ thờ phượng Ta trên núi này.” Đó là Lời của Đức Chúa Trời. Môi-se biết mình phải đi đến núi đó. A-men. Đức Chúa Trời phán vậy! Không Pha-ra-ôn nào có thể giết ông. Không ma quỷ nào có thể giết ông. Không điều gì có thể kết liễu ông. Ông đang đi tới núi đó. A-men! Halêlugia! Tôi cảm thấy sùng đạo. Ông đang đi đến núi ấy.

104 Chúng ta cũng trên đường đến Miền Vinh hiển! Không điều gì sẽ làm chúng ta dừng lại. Không, thưa các bạn. Đức Chúa Trời sẽ chứng thực Lời Ngài. Tôi không quan tâm điều gì xảy ra, Ngài sẽ thực hiện điều đó, dù sao đi nữa. Vâng.

105 Trên con đường của ông, ngay trong đường lối của nhiệm vụ. Ông ở đây, giữa những hẻm núi. Ông lắng tai và nghe một tiếng ầm ầm đằng sau mình. Điều gì vậy? Những chiến xa của Pha-ra-ôn, có đến hàng ngàn, đang tiến tới; xe bọc sắt, cùng với những giáo mác và binh khí, đuổi kịp họ và giẫm nát họ. Ở đó là Biển Đỏ, đã chia cắt với ông. Ông đã làm gì? Ông đã lâm vào... Ông đã lâm vào nỗi khốn cùng. Dân sự hết thấy đều kêu la, “Ô, bây giờ chúng ta chắc sẽ chết. Pha-ra-ôn sẽ giết chúng ta, những thanh gươm của hắn sẽ chạy xuyên qua chúng ta. Con trẻ của chúng ta sẽ chết ở đây trong đồng vắng.”

Môi-se kêu la, “Ôi Chúa!”

106 Và rồi Chúa Jêsus xuất hiện. Ngài là Trụ Lửa. Đúng thế. Ngài ngự xuống và Ngài ngăn giữa ông với mối hiểm nguy. A-men. Ngài là Đấng Đi-giữa chúng ta. Ngài là Đấng Đứng-giữa, a-men, Đấng Trung Bảo. Ở đó Ngài đã đứng, đứng ở đó; sự tối tăm đến với những người Ai-cập, những người mà đang tiến tới cố làm điều gì đó về việc ấy. Ngài là Sự Sáng với họ, đi bên họ. Rồi vào buổi sáng khi gió bắt đầu thổi thật mạnh, đêm hôm đó, lúc ấy Ngài đã làm gì? Ngài đã đến trong hình dạng của Trụ Lửa.

107 Nên nhớ, Ngài vẫn còn là Trụ Lửa đó. Vâng, thưa các bạn. Khi Ngài ở trên đất, Ngài đã phán, “Ta đến từ Đức Chúa Trời, và Ta đi về với Đức Chúa Trời.”

108 Và sau sự chết, chôn, phục sanh, và thăng thiên của Ngài; Thánh Phao-lô, trên đường xuống thành Đa-mách, ông bị đánh

ngã bởi Trụ Lửa đỏ. Nên nhớ, ông là một người Hê-bơ-rơ. Ông sẽ không nói điều này...Ông nói, “Lạy Chúa, Chúa là Ai?” Viết hoa C-h-ú-a, Êlôhim. “Chúa là Ai mà tôi bắt bớ?”

Ngài phán, “Ta là Jêsus.”

¹⁰⁹ A-men! Halêlugia! Ngài là Đấng Trước hết và Đấng Sau cùng. Ngài vẫn không hề thay đổi. “Còn ít lâu và thế gian không còn thấy Ta nữa, tuy nhiên các người sẽ thấy Ta. Ta sẽ ở với các người, ở ngay trong các người.” Cũng một Trụ Lửa ấy, cũng một Đức Chúa Trời ấy đang làm sự việc giống như thế, với cùng lời hứa ấy, a-men, đang làm cho Lời Ngài được bày tỏ. “Ta là Sự Sống Lại và Sự Sống. Ta là Đấng Đã Có, Đấng Hiện Có, và Đấng Sẽ đến.” Vâng, thưa các bạn. Đúng thế.

“Tổ phụ chúng tôi đã ăn ma-na trong đồng vắng.”

¹¹⁰ Ngài phán, “Họ thì, từng người một, đã chết. Nhưng, TA LÀ ĐẤNG TA LÀ.” Môi-se...Trong bụi gai cháy, đó là ĐẤNG TA LÀ. Ngài vẫn còn là ĐẤNG TA LÀ, chẳng phải Ta đã là; TA LÀ, thì hiện tại, mọi lúc.

¹¹¹ Chúng ta thấy ở đây rằng Môi-se bị trở lại ngay trong góc này, và Đấng Christ đã ngự xuống. Bây giờ, và Kinh Thánh nói điều đó, rằng, “Môi-se đã coi sự—sự sỉ nhục về Đấng Christ là quý hơn của châu báu xứ Ai-cập.” Sự sỉ nhục về Đấng Christ! Đấng Christ là sự Xức dầu, Lời sáng tạo đã đi ra từ Đức Chúa Trời. Thiên sứ, bất cứ độc giả Kinh Thánh nào cũng biết rằng Thiên sứ đó là Đấng Christ. Và Ngài ở đó trong đồng vắng, và Ngài đã xuất hiện, trong hình thể mà Ngài được cho là được bày tỏ. Vinh hiển thay Đức Chúa Trời!

¹¹² Ngài đến hôm nay trong hình thức ấy, được bày tỏ, cũng trong Đấng Christ.

¹¹³ Ngài đã phán với họ Ngài sẽ đem họ ra. Ngài đang làm điều ấy. Ở đó Ngài đến đứng bên Lời Ngài, để xác nhận điều Ấy. Rồi sau khi Ngài đã đến xong, như Ngài đã đến với Ma-thê, rồi Ngài gọi. Ngài phán, “Hỡi Môi-se, sao người kêu la với Ta? Hãy nói với dân này, rằng các người hãy tiến lên.” Thì giờ đen tối đó, Biển Đỏ mở toang và họ đã đi qua, trên hành trình của họ để làm ứng nghiệm Lời của Chúa. Vâng, vào giờ phút đen tối nhất của Môi-

se, thì Chúa Jêsus đến. Chúng ta còn thì giờ lúc này...Và Ngài đã gọi Môi-se.

114 Chúng tôi muốn các bạn tập trung chú ý một người nhỏ bé khác. Tên ông là Giai-ru. Có rất nhiều người như vậy trên thế giới ngày nay. Ông là một tín đồ bí mật. Ông yêu mến Chúa Jêsus. Ông đã nghe về Ngài. Ông tin Ngài. Nhưng, các bạn thấy, chính ông đã gia nhập với một tổ chức rồi. Vâng. Ông—ông—ông—ông thật sự...Ông không thể ly khai và xưng nhận điều đó. Ông đã tin điều ấy, nhưng ông không thể xưng nhận nó, vì vậy ông đã gia nhập với những kẻ không tin. Nhưng ông thật sự tin điều ấy.

115 Quý vị biết, khi một người lâm vào tình cảnh đó, đôi khi Đức Chúa Trời đưa người đó đến cao điểm. Chính trong nỗi khổ thì chúng ta thật sự tỏ cho thấy thái độ của mình, chúng ta thật sự là gì.

116 Vậy là ông ở đó, ông đã gia nhập với những người không tin rồi, và ông đã làm xong và ghi tên mình vào sổ sách, và vân vân. Và ông là một thầy tế lễ, và vì vậy ông—ông đúng là hầu như không thể xưng nhận, bởi đó là phiếu ăn của ông. Vì vậy, nhưng ông vẫn tin Chúa Jêsus.

117 Một hôm, con gái nhỏ của ông bị đau. Ồ, ôi chao. Ông, không nghi ngờ gì người này, nếu ông...như thế, sẽ gọi bác sĩ. Bác sĩ đến, khám cho đứa trẻ. Con sốt của nó càng lúc càng nguy kịch hơn. Sau một lúc nó quá nóng, và mọi thứ, cuối cùng nó sắp chết. Ông ta khổ sở. Ông ta phải làm gì đó. Ông—ông thật sự không biết làm gì. Bấy giờ ông nghĩ, “Nếu như ta có thể chỉ tìm thấy Ngài thôi, bất kể Ngài ở đâu.” Lúc ấy ông không hề đợi cho tới ban đêm, như Ni-cô-đem đã làm, để có một cuộc gặp riêng. Thì giờ là để hành động, giờ đã đến để hành động và ông phải hành động lúc đó.

118 Và tôi nghĩ, anh em, chị em, cũng giống như thế lúc này. Giờ đã đến để hành động. Thì giờ này đã đến để tin hoặc không tin. Hàng lối phân rẽ đó đến với mỗi quý ông và quý bà. Nó đến với mỗi con trẻ. Đôi khi các bạn đi ngang qua hàng lối đó, chỉ có một điều còn lại mà thôi, đó là sự phán xét, khi các bạn đi qua giữa sự thương xót và sự phán xét, khi các bạn đi qua hàng lối đó.

¹¹⁹ Nên nhớ, ông ta đã lâm vào cảnh khổ. Ông không biết làm gì. Các thầy tế lễ của ông đứng đó, tất cả thầy dạy đạo đang đứng quanh ông. Tình thân hữu đã có với ông, tất cả xuống đó, đang nhìn bé gái của ông chết. Vị bác sĩ đứng ở bên ngoài, đã bó tay, đang phủ tay, “Tôi đã cho mọi thứ thuốc mà tôi biết, mà vẫn...”

¹²⁰ Xem đây, ấy là giờ Chúa Jêsus làm việc. Chúa Jêsus làm điều này vì một mục đích, đem thái độ thật sự ra từ con người đó. Sau một lúc, tôi có thể thấy ông ta đi lấy cái mũ đen nhỏ và đội nó lên, mặc áo khoác thầy tế lễ của mình vào.

“Ông đi đâu?”

¹²¹ “Tôi...tôi nghe Ngài ở dưới bờ sông. Tôi đang đi tìm Ngài!”Ồ, chao ôi! Ông đã đi ra!

¹²² Trong giờ phút khốn khổ ấy, ông phải làm một quyết định: để con mình chết, hay là ông biết đó là sự bày tỏ ra của Lời. Ông là một thầy tế lễ, và ông đã đọc Lời, và ông biết rằng đó là sự bày tỏ của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đã ở trong Đấng Christ, làm cho thế gian lại hòa với chính Ngài. Ông đã biết thế, và ông được thêm sức để thoát ra. Ông phải phạm lỗi lầm, để con mình chết, hay là bày tỏ sự xưng nhận của mình. Khi ông đã lâm vào nỗi khổ đó, gần như lúc đó Chúa Jêsus đến. Ông đi gặp Ngài. Ông nói, ông nói, “Tôi sẽ đi với Ngài, bất kể Ngài nói gì đi nữa.” Và ngoài đường, ở đây một người đưa tin đến, sự tối tăm đến. Ông đã xưng nhận, rằng ông tin Ngài. Ông tự dứt phép thông công lúc đó, và công khai xưng nhận lúc ấy, rằng ông đã là một người tin nơi Chúa Jêsus.

¹²³ Và ở đây một người đưa tin đến, nói, “Đừng làm phiền ai nữa, bởi vì con gái ông đã chết rồi. Nó chết ngày hôm qua. Nó chết rồi. Đừng, đừng bị lừa phỉnh với điều đó nữa.”

¹²⁴ Và, ồ, trái tim nhỏ bé ông như ngừng đập. Nhưng ông nhìn và thấy đôi mắt của Chúa Jêsus, nói, “Ta chẳng nói với người rồi sao? Đừng sợ, nếu người muốn thấy sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Người lo sợ về điều gì? Ta đã nói với người rồi Ta sẽ đi.”

¹²⁵ Ngài đã phán rồi Ngài sẽ đến. Ngài đã phán rồi Ngài sẽ làm điều này, và ở đây Ngài đang làm điều đó. A-men. Ngài phán Ngài sẽ đến trong những ngày cuối cùng và làm những sự việc

này như Ngài đã làm, như chúng ta đã đọc tối hôm qua và nói chuyện. Ngài đang làm điều ấy ở đây. Các bạn lo sợ về điều gì?

126 Hãy nhớ, khi Ngài đến, và Ngài gọi cô bé ấy sống lại từ kẻ chết. Ngài đã xuất hiện và gọi cô bé ấy sống lại từ kẻ chết.

Người mù Ba-ti-mê, một lần, giờ phút đen tối nhất của ông gặp đến.

127 Chúa Jêsus đã xuống nơi đó, tổ chức một bữa điểm tâm của những Thương Gia Phúc âm Toàn Vẹn dưới đó ở—ở Giê-ri-cô, và Ngài đã gặp Xa-chê dưới đó. Ngài đã gặp ông ấy trên một cây, dưới phổ. Vì vậy khi Ngài đã...Ồ, Ngài sẽ không tổ chức thứ gì khác, tôi tin chắc. Hiểu không? Vậy nên khi Ngài xuống đến đó, và Ngài—Ngài gọi ông, Xa-chê đã đi với Ngài.

128 Người mù Ba-ti-mê bị mù từ khi còn là một cậu bé. Vì vậy ông nghĩ Chúa Jêsus có thể đi ra cổng đó, và ông chờ đợi. Sau một lúc ông nghe có nhiều tiếng ồn ào, và mọi người đến gần.

129 Và ông nghe thầy tế lễ đang nói, “Này! Này, người, người đang đi lên đồi đó! Đã—đã—đã...Chúng ta nghe rằng người khiến kẻ chết sống lại. Chúng ta có cả một nghĩa địa đầy đầy người chết ở đây. Nếu người là Đấng Mê-si, nếu người là Đấng Mê-si, hãy lên đây và làm sống lại những người chết này.”

130 Các bạn biết, ma quỷ giống như thế vẫn còn sống, đấy, trong hình thức của tôn giáo, cùng cách ấy. Hiểu không?

131 “Nếu người là Đấng Mê-si, chúng ta...người đã làm kẻ chết sống lại; chúng ta có một nghĩa địa đầy người chết ở đây. Hãy đến.” Và, ồ, mọi người đang kêu la. Một người reo lên, “Hô-sa-na Đấng Tiên tri!” Người khác hò reo *thế này, thế kia*, hoặc *thế nọ*. Thật là một sự hỗn độn!

132 Ông già mù này nghĩ, “Ồ, mình đã bỏ lỡ Ngài. Ngài tiến ra phía dưới đó, và mình đã nghĩ Ngài sẽ đến đây. Mình đã bị đưa vào không đúng chỗ.” Và ông phải kêu lớn. Ông nghĩ, “Nếu Ngài là Lời, Ngài là Đức Chúa Trời; Ngài phải ở đây.” Vì vậy, “Lạy Chúa Jêsus, Con vua Đa-vít, xin thương xót tôi!” Vào giờ phút khốn khổ đó, ông đã kêu lên.

133 Bấy giờ Chúa Jêsus, nếu các bạn để ý ở đây, đang ở Giê-ri-cô. Nơi họ nói ông đang ngồi, ông ở cách xa Chúa Jêsus một trăm

năm mươi thước. Với hàng ngàn người đang đổ xô tới ở chung quanh Ngài, hẳn Ngài đã không thể nghe tiếng kêu của ông ấy. Không. Nhưng Ngài cảm thấy điều đó. Ngài đã dừng lại.

134 Tôi muốn giảng, một trong những đêm này: “Và rồi Chúa Jêsus đã dừng lại.” Ồ! “Và rồi Chúa Jêsus cúi xuống.” Ồ!

135 Nhưng khi Chúa Jêsus đã dừng lại, đó là điều gì? Ngài gọi ông. “Thầy đã đến. Đừng lo,” các môn đồ nói, “Thầy gọi ông. Thầy đang gọi ông.” Gọi ông ra từ đám đông đó.

Ngài cũng làm giống như vậy lúc này. Hiểu điều đó thấu đáo không? Hiểu không?

136 “Thầy đã đến và đã gọi ông.” Và Ngài đang gọi từ—from sự mù lòa đến với sự sáng, từ sự tối tăm đến với sự sáng. Và Ngài gọi ông, vượt khỏi sự chết đến với Sự Sống. “Thầy đã đến và Ngài gọi ông.” Và khi Ngài gọi ông, Ngài ban lại thị giác cho ông.

137 Người đàn bà nhỏ bé bị bệnh mất huyết, lần nọ, ở trên đồi, đã tiêu tốn tất cả tiền của bà, với các bác sĩ. Bà, không nghi ngờ gì, họ đã bán—đàn bò. Không nghi ngờ gì họ đã bán nông—nông trại, đã thế chấp nó. Họ đã tiêu tất cả với các thầy thuốc, mà không ai trong số đó làm cho bà được giảm bệnh. Bệnh bà càng ngày càng tệ hơn. Huyết chẳng cầm lại. Một cách liên tục, nó tiếp tục chảy ra, bà bị càng lúc càng nặng hơn.

138 Và một hôm, trong khi đang ngồi đan áo, ở trên đồi nơi bà sống, bà nhìn xuống nơi thung lũng, và bà thấy một con thuyền tiến vào. Mọi người bắt đầu chạy tới, “Hô-sa-na đáng ngợi khen Đấng Tiên Tri!”

139 Bà đã nghe về Ngài. Đức tin đến bởi việc nghe. Vậy bà nói, “Mình sẽ đi xuống và nhìn xem Ngài.”

140 Và khi bà đi bộ xuống đó, và đầu tiên bà thấy được một cảnh của Lời Đức Chúa Trời bày tỏ ra trong xác thịt, có điều gì đó về sự nói chuyện của Ngài và cái nhìn của Ngài, mà bà biết ấy là Ngài. Vâng, thưa các bạn. “Ồ, ước gì mình có thể chỉ làm cho Ngài chú ý cách nào đó, ước gì mình có thể chỉ chạm đến Ngài cách nào đó!” Và bà đã chen qua đám đông và bà đã rời áo Ngài.

¹⁴¹ Bây giờ nên nhớ, không phải Ngài cảm thấy bởi ngón tay bà. Không, thưa các bạn, bởi vì áo ngoài của người Pa-lét-tin buông lụng thụng. Và Ngài...họ thì...

Phi-e-rơ nói, “Mọi người đã chạm đến Thầy.”

¹⁴² Ngài phán, “Nhưng đây là một sự va chạm khác. Ta nhận biết rằng Ta đã yếu đi.”

¹⁴³ Chúa Jêsus đã đến. Tiền của bà đã hết, mọi thứ đã đi hết; nhưng trong thì giờ đen tối đó khi huyết chẳng cầm lại, và các bác sĩ đã không thể làm nó dừng lại, Chúa Jêsus đến. Và Ngài đã làm gì? Ngài đã gọi bà. Nhìn chung quanh tới khi Ngài tìm thấy bà, và Ngài phán, “Người bị bệnh mất huyết, nhưng nó đã dứt.”

¹⁴⁴ “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” “Thầy đã đến và Ngài gọi người. Ngài đã đến và Ngài đã gọi.” Ngài đã gọi bà khô trở lại.

¹⁴⁵ Người đàn bà bên giếng nước, mà chúng ta đã đề cập tới hôm qua, mọi hy vọng đã hết. Có lẽ, có thể là người chồng thứ năm của bà đã bỏ bà, và bà vừa mới lấy người thứ sáu đêm đó, và bà—bà có một ít nghi ngờ về người đó. Về đạo đức, bà đã chẳng còn. Bà muốn làm một quý bà thật; bà, không nghi ngờ gì, bà đã đọc Kinh Thánh.

¹⁴⁶ Và bà đang đi dọc theo nơi đó, đi lên khoảng mười một giờ trưa. Bà không thể đến sớm vào buổi sáng khi những người phụ nữ đoàn chính đến. Và họ đã dội nước trên đầu, và những cái hũ, và đã đi về phía dưới. Và như vậy bà ta không thể đến, hòa nhập với họ. Họ, họ đã có một sự phân biệt như thế vào thời đó, người đúng và người sai không hòa nhập với nhau. Người xấu xa ở lại trong chỗ của họ, vì thế bà không thể đến với những người còn lại của họ. Họ sẽ không để cho bà đến. Vậy là sau khi mọi người đã lấy nước và đã đi về...Bà đến vì Người Tốt hơn.

¹⁴⁷ Và lúc ấy bà tiến lên đó với cái vò này trên đầu, không nghi ngờ gì bà vừa đi, vừa nghĩ, “Bây giờ, người mà mình đã kết hôn này, hay là, đã giữ được đêm hôm qua, mình đang nghi ngờ hẩn. Hẩn là một người, hẩn hành động rất buồn cười. Mình—mình hoàn toàn không biết về hẩn. Mình chẳng có được một dịp may.

Mình bị ở ngoài lề xã hội. Và mình không thể đi tới các nhà thờ kia, họ không...Cứ thử nhìn họ xem! Mình không biết làm thế nào. Mình thật khốn khổ. Và mình đã đọc Kinh Thánh; chắc chắn, ngày nào đó, Tiên Tri ấy sẽ đến. Hiện giờ mình biết họ đã công bố rằng không có chuyện như thế, và điều này là vậy, ‘Có lẽ là cách đây một trăm năm, và cách đây một ngàn năm. Chúng ta đã trông đợi điều ấy suốt hàng ngàn năm, và nó chưa bao giờ xảy ra, vậy nay chúng ta không trông đợi nó nữa.’ Mọi sự là vậy, ‘Ồ, không, chúng ta đã có những giáo hội và mọi thứ. Chúng ta không cần điều gì như thế lúc này.’” Vậy lúc ấy bà vừa đi, vừa suy nghĩ.

¹⁴⁸ Các bạn biết, khi các bạn nghĩ về Ngài, đó là khi Ngài hiện ra với các bạn. Như chúng ta đã nói tối hôm qua, khi họ ở trên đường tới làng Em-ma-út.

¹⁴⁹ Khi bà nghĩ về những điều đó, bà nghe một Người nói, “Hãy cho Ta uống.”

¹⁵⁰ Điều ấy thế nào? Vào những giờ đen tối nhất của bà, khi đạo đức của bà đã mất hết. Có thể từng là một tiểu thư xinh đẹp, phải ra đường phố để sống như thế. Đôi khi đó không phải là lỗi của cô gái này, đó là lỗi của cha mẹ cô, để cho cô ra ngoài như thế. Và cô đã ở đó, có thể những lọn tóc nhỏ của cô xõa xuống; cô tháo hết ra, đi tiếp, mệt mỏi, và không ai muốn quan hệ với cô, trẻ con, và có thể là một chuyện lớn đằng sau nó.

¹⁵¹ Dù thế nào, tôi biết một điều, bà đã đọc Kinh Thánh, và bà tin Kinh Thánh. Và có một hạt giống nhỏ đang nằm trong lòng bà, nói, “Nếu điều ấy xảy ra, mình sẽ biết nó.” Bà đã được định trước với điều đó.

¹⁵² Nhìn xem lão Giu-đa đang đứng ở đó và hành động như những gì ông đã làm. Đó là màu đen của đáy lòng ông. Sự Sáng đang chiếu thẳng vào những việc làm của ông ở đây, nhưng tận đáy tim ông không tin Nó. Và ở đây bà đã...Xem, Ánh Sáng đã không thể xuống tới đó được. Nhưng bà có ở đây, tin, bà tin Nó, nhưng cuộc sống của bà đã bị bôi đen; khi Ánh Sáng này đập vào, Nó đã lấy sự đen tối ra. Nhưng khi Ánh Sáng đứng lên ở đây, Nó bị nhuộm đen hết cả. Đó là sự khác biệt.

153 Xem đấy, bà đã được sinh ra cho mục đích ấy. Bà, bà nói, khi Ngài hỏi bà có bao nhiêu người chồng, bà...Điều gì đã xảy ra? Bà đột nhiên như xúc động. Bà có nỗi khổ. Bà nói, “Thưa Ngài, tôi nhận biết Ngài là một Tiên Tri. Tôi biết rằng khi Đấng Mê-si đến, Ngài sẽ làm những sự này.”

154 Rồi Ngài đã gọi bà. Rồi Ngài đã gọi bà. “Ta là Đấng ấy, Người mà nói với người.” Bà nhận ra điều ấy bởi Lời của Đức Chúa Trời. Ngài gọi bà ra khỏi tội lỗi, đến với một Sự Sống. Và tên bà có trong Kinh Thánh, và bà đã có được Sự Sống bất diệt ngày nay.

155 Ngài có thể gọi các bạn cùng cách ấy, bởi vì Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Sự...

156 Vàng, đạo đức của bà đã chẳng còn, nhưng bà vẫn biết là Ngài đã có sự phân biệt đó. Bà biết rằng đó phải là Đấng Mê-si. Rồi khi Chúa Jêsus phán, “Ta là Đấng ấy, Ta là Đấng ấy,” bà biết là đó.

157 Một lần các môn đồ đã đi ra trên con thuyền, mọi hy vọng đã hết. Những cơn bão, họ đã đi ra xa mà không có Chúa Jêsus, và những cơn bão thật—thật là giống như đã xảy ra tại nhà La-xa-rơ. Mọi hy vọng chẳng còn. Con thuyền cũ bé nhỏ đã ngập nước. Và họ đang kêu la và khóc, và có lẽ đang tiếp tục cầu nguyện, và tia sét đang chớp lóe, còn con thuyền đầy nước, những chóp cột buồm rơi xuống, những mái chèo đã gãy, và họ nắm lấy nhau, kêu khóc.

158 Và trong giờ thật đen tối nhất đó, thì Chúa Jêsus bước đến. Nhưng Ngài trông giống như chiếc bóng đến với họ. Trông Ngài dễ sợ, như một hồn ma, và họ kêu lên sợ hãi.

159 Đó là nan đề ngày hôm nay. Chúa Jêsus đến vào giờ của giờ phút đen tối của các bạn, và các bạn e sợ về điều Ấy. Các bạn không biết rõ Nó là gì.

160 Họ không biết Ngài đã là ai. Họ nói, “Ồ, ấy là một hồn ma!” Họ kêu la.

161 Và rồi Ngài gọi họ, phán, “Đừng sợ, ấy là Ta đây.” Vào thì giờ đen tối nhất này, Chúa Jêsus đến, sự Cứu Giúp của họ. Đó là cách Ngài luôn luôn làm, đến trong thì giờ đen tối nhất. Rồi Chúa Jêsus đến và bày tỏ chính Ngài, và đến với họ.

Phi-e-rơ nói, “Nếu là Thầy, xin cho tôi đi đến trên mặt nước.”

Chúa Jêsus phán, “Hãy đến.”

¹⁶² Các bạn biết điều gì không, thưa các bạn? Chẳng bao lâu Ngài sẽ đến vì những người kia trong những ngày cuối cùng này. Vậy thì, không lạ sao hội thánh phải ở trong giờ phút đen tối này lần nữa?

¹⁶³ Tôi sẽ nói đôi điều ở đây. Nó không phải là một giáo lý. Tôi chỉ đang nói tiên tri. Các bạn biết điều gì đã xảy ra không? Sẽ đi đến một chỗ, chẳng bao lâu nữa, hãy ghi nhớ lời tôi nói, rằng tất cả những giáo phái sẽ phải gia nhập Hội đồng Giám mục Thế giới. Nếu họ không gia nhập, họ không thể có sự ủng hộ của Hội đồng này. Do đó, sẽ có một sự tẩy chay, và không ai có thể đi đến với những giáo hội này, hoặc đi đến bất cứ những giáo hội nào; trừ khi các bạn có một dấu từ nơi hội thánh địa phương của mình, các bạn không thể mua hoặc bán. Các bạn hiểu đúng như nó đã có, vì vậy điều ấy sẽ xảy đến lần nữa, một dấu hiệu đến với con thú. Và hội thánh, họ đang nhận biết điều đó, những người thuộc linh.

¹⁶⁴ Và các bạn những người Ngũ Tuần, dù thế nào, đang nhận ra điều ấy. Các bạn đã bắt đầu cảm thấy điều đó. Khi những giáo hội của các bạn, nhiều tổ chức thuộc về Ngũ Tuần; và tôi không cần phải gọi những danh xưng của các bạn, nhưng các bạn biết ngay lúc này họ đang—họ đang tiến vào với điều ấy. Họ đã làm chứng rằng họ là như thế. Và khi các bạn làm điều đó, các bạn sẽ phải làm gì? Các bạn sẽ phải mất quyền giảng dạy Phúc âm thuần túy về phép báp-tem bằng Đức Thánh Linh. Các bạn sẽ phải bị tước bỏ giáo lý của mình về Kinh Thánh.

¹⁶⁵ Và những thuộc viên sẽ không ủng hộ điều đó. Những Cơ-đốc nhân sanh lại chân thật sẽ chết, trước tiên. Họ được cảnh báo bởi Lời. Họ biết rõ điều này đang đến. Vâng, thưa các bạn.

¹⁶⁶ Và điều ấy không lạ chẳng? Và ngay trong thì giờ đen tối nhất này, thì Chúa Jêsus đến và gọi họ, phán, “Đừng kinh hãi. Ấy là Ta đây. Ta vẫn ở với các ngươi. Ta ở đây để bày tỏ Lời Ta.” Như Ngài đã có lúc ấy, bây giờ Ngài cũng vậy. Ngài đã phán Ngài sẽ làm thế.Ồ, chà! Thầy đã đến và đã gọi chúng ta.

167 Nhiều người đau ở đây, chắc chắn, mà họ đang ngồi ở đây, và bác sĩ đã bảo với các bạn không—không có hy vọng cho bạn. Các bạn có thể ở trong giờ phút đen tối nhất của mình, nhưng, nên nhớ, Thầy đã đến và gọi các bạn.

168 Và ngày nào đó, ngày nào đó, Thầy sẽ đến và cho gọi từng tên đã được chép vào Sách Sự Sống của Chiên Con. Nếu tên của bạn không có ở đó, hãy xin ghi nó vào đó giờ này, vì Ngài sắp đến và gọi. Ngay cả những kẻ ở trong mộ phần cũng sẽ nghe Tiếng Ngài và đến với Sự Sống. Thầy sẽ đến và gọi các bạn. Và trong khi Ngài đang gọi ngày nay, hãy đáp lời và sửa soạn cho Ngày đó, là lời khuyên của tôi với các bạn.

169 Lời hứa của thời đại này, Ngài đã hứa Ngài sẽ ở đây. Những điều mà Ngài đã làm đó, Ngài sẽ làm lại, và bây giờ một lần nữa Thầy đã đến và gọi các bạn.

170 Chúng ta hãy cúi đầu. Tôi còn khoảng chừng sáu trang nữa ở đây, nhưng tôi—tôi không thể đề cập đến giờ này. Chúng ta hãy cúi đầu. Tôi đã hứa để anh chị em ra về sớm, và đã trễ một khắc rồi.

171 Lạy Cha trên Trời, Ôi Chúa, xin để cho điều ấy xảy ra lần nữa. Tất cả những điều này mà con đã nói, “Chúa Jêsus đã đến và gọi anh chị em.” Ngài làm gì khi Ngài đến? Ngài gọi. Và xin để cho điều ấy lại xảy ra, Chúa ôi. Xin để Thánh Linh Chúa đến giữa dân sự tối nay, Chúa Jêsus trong hình thể của—của Thánh Linh. Xin để Ngài đến tối nay và bày tỏ chính Ngài, và rồi biểu hiện chính Ngài. Giống như những người kia, họ tin thế nào, chúng con cũng sẽ tin, như vậy, Chúa ôi. Có lẽ, có nhiều người ở đây, chưa bao giờ có cơ hội này. Chúng con cầu nguyện để Chúa sẽ ban điều ấy cho họ lần nữa tối nay. Vì chúng con cầu xin vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

172 Đúng thế, thưa chị, nhưng cứ tiếp tục với điều đó. Tốt. Đi thẳng tới. Ồ, xin mọi người, thật yên lặng.

173 Chị có tin Ngài đã đến không? Ngài đã đến. Ngài vẫn còn gọi khi Ngài đến không? Bây giờ nếu chị thật sự chỉ tin mà thôi. Nếu chị chỉ tin Lời của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời sẽ ban cho điều ấy.

¹⁷⁴ Bây giờ xem nào, tôi không có thì giờ gọi hàng người xin cầu nguyện lên ở đây. Tôi sẽ gọi họ tối nay, ở ngoài đó, nếu Chúa cho phép. Thầy đã đến. Ngài đã đến để làm trọn Lời Ngài trong thời cuối cùng. Và những gì Ngài đã có lúc ấy, thì Ngài vẫn có hôm nay. Những gì mà sự bày tỏ hay sự nhận dạng của Ngài đã có lúc ấy, ngày hôm nay cũng vậy, bởi vì Ngài vẫn là Lời Đức Chúa Trời. Quý vị có tin điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Và Lời của Đức Chúa Trời là một Đấng Xem Xét những tư tưởng, những ý định trong lòng. Và cách Ngài đã làm lúc ấy thế nào, thì Ngài cũng luôn luôn làm cách ấy hiện nay. Ngài vẫn không hề thay đổi. Nếu Ngài làm điều đó ngay bây giờ, các bạn sẽ tin Ngài không? Điều đó sẽ làm các bạn tin Ngài chứ?

¹⁷⁵ Quý vị những người ở ngoài đó giờ này, trước hết để tôi nhìn và xem thử có người nào mà tôi biết, đang ngồi bất cứ nơi đâu ở đây, mà tôi biết.

¹⁷⁶ Tất cả khắp nơi, lên nơi đây, mà không biết tôi, hãy giơ tay lên; các bạn biết rằng tôi không biết gì về các bạn, và các bạn đau ốm, hãy giơ tay lên. Tôi đoán, mọi người. Được rồi, bây giờ, hãy tin. Các bạn cứ tin hết lòng. Đừng nghi ngờ. Hãy có đức tin. Tin Đức Chúa Trời.

¹⁷⁷ Tôi sẽ yêu cầu các bạn, hãy ngồi thật yên lặng. Xin vui lòng, đừng khuấy động lúc này. Hiểu không? Hiểu không? Bạn là một—một linh hồn, thân thể, và tâm thần. Và thần linh của bạn... Và Thánh Linh thì thật nhút nhát.

¹⁷⁸ Bao nhiêu người còn nhớ, cách đây nhiều năm, rằng Thánh Linh, khi tôi đến gần ở đây và nói với các bạn? Khi tôi đưa bàn tay với mọi người, Ngài đã phán với tôi sự phân biệt này sẽ đến, và rồi cứ như thế? Các bạn còn nhớ điều ấy, nhớ điều đó không? Nhưng Ngài phán, “Nếu con có thể làm cho dân sự tin con.” Nhớ lại những ngày đó, cách đây nhiều năm không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Các bạn phải tin.

¹⁷⁹ Tôi đã thấy một người, tôi tin là đã xảy ra phía dưới đây tại buổi nhóm nọ, đang ngồi ngay tại đó. Và Chúa Thánh Linh...Tôi nhìn chăm ông ấy khi tôi đang giảng. Ông ấy là người què. Ông ta có cặp nặng dưới cánh tay. Và ngay khi tôi bắt đầu gọi, Sa-

tan đến với người đó, một bóng đen. Và tôi nhìn nó với đôi mắt của chính mình. Ông ta đã đứng lên và bước ra ngoài. Ông ta sẽ luôn luôn bị què, đấy. Và vì vậy, ông ấy, nơi đó ông ấy hẳn đã được chữa lành nếu ông ta cứ—cứ...Hiểu không? Nhưng, đúng là, tôi không biết tại sao. Tôi đoán ông ấy vừa lắng nghe kẻ thù. Nhưng nếu các bạn đứng và nhìn chăm những cái bóng đó, thấy các thứ đó trong những hình dạng, cái cách chúng có, và xem chúng làm thế nào. Đấy, nó sẽ là...

¹⁸⁰ Vậy thì, tôi không thể chữa lành. Người nào nói với các bạn rằng người ấy có thể chữa lành các bạn, người ấy sai. Các bạn đã được chữa lành rồi. Nhưng, chính là việc nhận ra sự Hiện diện của Chúa Jêsus Christ. Vậy nếu Ma-thê biết rằng nếu bà có thể thấy Ngài lần nữa, thì bà sẽ có được điều ước ao của mình, bởi vì Ngài là Lời được bày tỏ ra, chúng ta há không thể tin nhiều như thế tối nay sao, tin điều ấy? Chắc chắn, chúng ta phải tin. Ngài đã đến. Ngài đã đến, Ngài đã đến trong hình thức Đức Thánh Linh. Đó là Đấng là Ngài. Bây giờ các bạn cứ cầu nguyện.

¹⁸¹ Đấy, lên đây, nếu như tôi có người nào đó đang đứng đây, ngay bên tôi đây, chỉ—chỉ cầu nguyện; đã thấy rất nhiều người đang cầu nguyện, khắp cả tòa nhà này. Các bạn thật sự phải nhìn chăm xem điều ấy. Các bạn không thể nói, “Nói đi, Anh Branham...” Không, thưa các bạn. Tôi—tôi không thể làm điều ấy, không hơn gì các bạn có thể mơ cho tôi một giấc mơ. Hiểu không? Các bạn có thể mơ. Các bạn, Đức Chúa Trời có thể cho các bạn mơ một giấc mơ về tôi, các bạn tin điều đó, nhưng các bạn không thể tự mình làm điều ấy. Các bạn không thể nói, rằng, “Anh Branham, tôi sẽ mơ một giấc mơ về anh bây giờ.” Không, các bạn không thể làm điều đó. Tôi cũng không thể thấy một khả tượng. Chưa từng ai cho các bạn một giấc mơ, rằng người này phải làm điều ấy. Bằng một khả tượng cũng y như cách ấy.

¹⁸² Tôi thấy một ông đang ngồi ngay cuối dãy ghế ở đây, với chứng viêm khớp. Nếu ông ấy tin hết lòng, Chúa sẽ chữa lành chứng viêm khớp cho ông. Ông tin Ngài sẽ làm điều ấy không, thưa ông? Đang ngồi phía ngoài đó, người Mỹ-tây-cơ, đang ngồi nơi cuối dãy, ông sẽ tin điều ấy chứ? Được rồi, thưa ông.

183 Quý bà đang ngồi kề với ông, bà ấy, cũng bị viêm khớp. Bà tin Chúa sẽ chữa lành cho bà không, thưa bà? (*Cái này có tiếng dội lại nó không? Tôi e là dân sự không nghe.*) Bà tin chứ? Được rồi.

184 Còn quý bà nhỏ bé người Mỹ-tây-cơ kia đang ngồi bên bà ấy thế nào? Bà ấy đang đau dạ dày. Bà có tin Chúa sẽ chữa lành dạ dày bà không, thưa bà?

185 Bà đã có được điều ấy. Khi tôi thấy Ánh sáng đó đi xuống, có nghĩa là điều ấy đã xảy ra. Vâng. Nó đấy. Nó giáng vào bà ấy. Chính Nó đấy, đang xoay chung quanh...[Băng trống—Bt.]...nó làm điều đó. Thấy không? Khi Ngài có thể tìm thấy đức tin! Đấy, “Nhiều việc Ngài không thể làm bởi vì sự vô tín của họ.”

186 Đây là một quý bà đang ngồi cầu nguyện, ngay ở đây. Bà bị hoảng sợ. Bà sẽ được chữa lành. Bà ở trong tình trạng khối u ác tính, thật tệ. Tôi không biết bà, nhưng Đức Chúa Trời biết bà. Bà có tin rằng Chúa có thể phán với tôi về bệnh ung thư này không, hoặc điều gì khác? Hãy nhìn vào tôi. Có nhiều người đang cầu nguyện, bà thấy, là tôi đang nói điều ấy để làm gì. Hãy nhìn chúng ta. Bây giờ, vâng, bà không phải người ở đây, đây không phải nhà bà. Bà đến từ một nơi gọi là Porterville, California. Đúng thế. Bà tin rằng Đức Chúa Trời có thể phán với tôi bà là ai không? Ngài biết rõ. Tên bà là Bà Wintham. Đúng thế. Vậy hãy tin, và bệnh ung thư sẽ lìa khỏi bà. Nếu bà có thể tin! Chúa yêu cầu bà chỉ làm thế thôi. Nếu bà có thể tin!

187 Bạn không tin hết lòng như thế sao? Người nào đó trong nhóm này ở đây, bạn không thể tin à? Thầy đã đến và gọi bạn. Ngài đang gọi bạn từ sự chết đến với Sự Sống, từ sự đau ốm đến với sức khỏe.

188 Đây là một ông đang ngồi ngay phía sau ở đây, đầu cúi xuống, đang cầu nguyện. Ông ấy thật sự không cầu nguyện cho chính mình, ông đang cầu nguyện cho người nào khác. Ấy là một—một cô gái. Đó là con gái của ông ấy. Ông tin không, thưa ông? Ông bị bệnh ở đôi chân. Ông bị bệnh nơi đầu gối. Đúng thế. Không cần khóc, đó là Ngài ở bên ông. Con gái ông ở trong bệnh viện, phải không? Trường hợp lao phổi. Ông tin. Ông tin chứ? Thầy đã đến và gọi cô ấy. Ông tin chứ, như là người cha của cô ấy? Ông

tin chứ? Xin Ngài thăm viếng cô ấy tối nay, và ông. Xin nó cho khỏi bệnh.

¹⁸⁹ Đây là một cậu bé, cậu bé mặt rám nắng. Cậu ấy bị bệnh ngoài da, và bệnh suyễn, một cậu bé Mễ-tây-cơ, cậu bé Mễ-tây-cơ đang ngồi ở đó. Cậu ấy không phải ở đây. Cậu ấy đến từ San Jose. Con có tin không, con trai? Một điều khác, cha của con có ở đây với con. Ông ấy là một mục sư. Đúng thế. Con tin Chúa có thể phán với ta tên con là gì không? Điều ấy sẽ làm cho con tin thật mạnh mẽ chứ? Tên con là Reuben. Bây giờ hãy tin. Ừ-m. Chúa sẽ làm con khỏe mạnh.

¹⁹⁰ Thầy đã đến và Ngài gọi các bạn. Ồ, hỡi tội nhân, ồ, hỡi người đau, các bạn không thấy Thầy đã hiện rõ ra trong một con người sao, giữa những người tin? Ngài đã đến để gọi con cái tin kính của Ngài đến với sự lành mạnh. Ngài đã đến để gọi tội nhân đến với sự ăn năn. Hỡi người sa ngã, thuộc viên giáo hội, Thầy đã đến và gọi các bạn.

¹⁹¹ Các bạn tin điều ấy không? Các bạn tin nó dành cho nhu cầu của mình ngay bây giờ không? Nếu các bạn tin, hãy đưa tay lên, nói, “Tôi tin dành cho nhu cầu của tôi.” Rồi đứng lên tại chỗ bây giờ và chấp nhận điều ấy. Thầy đến và gọi các bạn. Và dù các bạn là ai, các bạn cần có bất cứ thứ gì, Thầy đã đến và Ngài gọi các bạn. Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

¹⁹² Người đàn bà nhỏ bé đó đi vào trong thành, và nói, “Hãy đến, xem một Người là Đấng đã bảo tôi điều sai trái của tôi.” Các bạn đã không đi vào trong thành phố. Các bạn đến và đã xem điều ấy, chính các bạn, vì thế Thầy đã đến và kêu gọi các bạn.

¹⁹³ Hãy giơ tay lên và ca ngợi Ngài, và nói, “Lạy Chúa Jêsus, con là một tội nhân; xin tha thứ con. Con là người sa ngã; xin dắt con về, Chúa ôi. Con cần Đức Thánh Linh; xin đầy dẫy con. Con đau; xin chữa lành con. Con bị què quặt; xin làm con khỏe mạnh.” Thầy đã đến và gọi quý vị. Hãy đưa lên tay lên giờ này và dâng Ngài sự ngợi khen. A-men.

¹⁹⁴ (Xin đàn cho chúng ta lời hát ngắn ở đây, “Tôi sẽ ca ngợi Ngài, tôi sẽ ca ngợi Ngài.” Các bạn biết không? *Tôi Sẽ Ca Ngợi Ngài*. Các bạn biết bài đó, phải không?)

Các bạn tin không?

Tôi sẽ ca ngợi Ngài, tôi sẽ ca ngợi Ngài,
 Ô, ca ngợi Chiên Con chết thay cho tội nhân;
 Dâng cho Chúa sự vinh hiển, hỡi muôn dân,
 Vì Huyết Chúa đã gọi sạch mọi tội tình.

¹⁹⁵ Các bạn yêu mến Ngài không? Vậy sao các bạn không hát cho Ngài trong khi Ngài ở đây? Ngài là một Thần Linh đang di chuyển quanh khắp tòa nhà này. Ngài biết rõ tấm lòng các bạn, biết tất cả về các bạn. Chúng ta hãy hát bài ấy cho Ngài, với cả tấm lòng.

Tôi sẽ ca ngợi Ngài, (các bạn đưa tay lên khi hát), tôi...(giờ này chỉ ca ngợi Ngài)...ca ngợi Ngài,
 Ô, ca ngợi Chiên Con chết thay cho tội nhân;
 Ô, dâng cho Chúa sự vinh hiển, hỡi muôn dân,
 Vì Huyết Chúa đã gọi sạch mọi tội tình.

¹⁹⁶ Ô, chào bà, bà trong xe lăn, nếu bà chỉ tin thêm một ít nữa ngay ở đó. “Tôi...” Chúng ta hãy cố gắng hát bài ấy một lần nữa. Tôi đang chờ điều gì đó.

Tôi sẽ ca ngợi Ngài, tôi sẽ ca ngợi Ngài,
 Ô, ca ngợi Chiên Con chết thay cho tội nhân;
 Dâng cho Chúa sự vinh hiển, hỡi muôn dân,
 Vì Huyết Chúa đã gọi sạch mọi tội tình.

¹⁹⁷ Bây giờ trong khi chúng ta hát lần nữa, quay lại, nắm tay người nào đó, trong lúc chúng ta hát bài ấy, hát, “Tôi sẽ ca ngợi Ngài.” Tiếp tục, tất cả cùng hát lúc này.

Tôi sẽ ca ngợi Ngài, tôi sẽ ca ngợi Ngài,
 Ca ngợi Chiên Con chết thay cho tội nhân;
 Dâng cho Chúa sự vinh hiển, hỡi muôn dân,
 Vì Huyết Chúa đã gọi sạch mọi tội tình.

¹⁹⁸ Ô, thưa bạn tội nhân, bạn chẳng bước lên đây giờ này sao? Hãy tiến lên và dâng cho Ngài lời ngợi khen, tất cả các bạn. Tất cả các bạn những người muốn xưng nhận Ngài như Đấng Cứu Rỗi. Trong sự Hiện diện của Ngài, trong lúc các thánh đồ đang thờ phượng trong Thánh Linh, các bạn không muốn đến và đứng ở

đây sao? Hãy nói, “Tôi muốn làm chứng, tối nay. Tôi muốn dâng cho Ngài lời ngợi khen. Tôi muốn đến. Tôi không hổ thẹn về Ngài. Tôi muốn người đời biết rằng tôi nhận Ngài như Cứu Chúa của mình, ngay ở đây trong khi Ngài hiện diện.” Hãy đến trong lúc chúng ta hát bài ấy.

Tôi sẽ ca ngợi Ngài, (bạn đến chứ?) tôi sẽ ca
ngợi Ngài,
Ô, ca ngợi Chiên Con chết thay cho tội nhân;
Ồ, dâng cho Chúa sự vinh hiển, hỡi muôn dân,
Vì Huyết Chúa đã gọi sạch mọi tội tình.

199 Ô, chính là thế, mời bà, cứ tiến lên. Ai khác muốn đến, trong sự Hiện diện của Đấng Christ? Tiến lên ngay đây, mời chị, đứng ở đây.

200 Người nào khác mà muốn Ngài làm Cứu Chúa của mình, ngay bây giờ, không phải hổ thẹn. Ngài phán, “Nếu các người hổ thẹn về Ta trước mặt thiên hạ, Ta sẽ hổ thẹn về các người trước Cha Ta và các Thiên sứ thánh.” Nếu các bạn không hổ thẹn về Ngài giờ này, và các bạn cần Ngài làm Cứu Chúa của mình, trong lúc Ngài ở đây! Các bạn đã thấy Ngài. Điều đó thật tuyệt hảo, Lời chính Ngài bày tỏ Điều đó. Hãy tiến lên trong lúc các thánh đồ đang thờ phượng bây giờ. Mời các bạn tiến lên chứ?

201 Xin Chúa ban phước cho ông, thưa ông. Ở đây có một bà lão đến, đến với một tuổi tác thật sự. Mời bà đến giờ này?

Tôi sẽ...(hát bài ấy giờ này)...Tôi sẽ ca ngợi...

202 Đúng thế, các bạn trẻ, tiến ngay lên chung quanh. Cứ ngợi khen. Xin Chúa ban phước cho bà, thưa bà, đó là cách làm điều ấy. Xin Chúa ban phước cho các bạn, những người trẻ.

...chết thay cho tội nhân;
Dâng cho Chúa sự vinh hiển, hỡi muôn dân,
Vì Huyết Chúa đã gọi sạch mọi tội tình.

203 Trong khi quý vị mục sư đang đi đến với những người này bây giờ còn người nào khác muốn đến không? Hỡi người sa ngã, mời bạn đến, nói, “Tôi hổ thẹn về đời sống mình”? Ngài ở đây. Các bạn tin tôi là tôi tớ Chúa chứ? Xin giơ tay lên. Ô, Chúa Jêsus Christ ở giữa chúng ta. Các bạn đến chứ?

Dâng cho Chúa sự vinh hiển...(Bạn muốn đến,
dâng vinh hiển cho Ngài không?)...muôn
dân,

Vì Huyết Chúa đã gọi sạch...

²⁰⁴ Ma-thê, chị đang đến, hay là chị sẽ ngồi trong nhà với Ma-ri? Có phải các bạn sẽ ở lại trong tổ chức nào đó, và nói, “Ồ, giáo hội của tôi không tin Nó cách này,” khi mà Đấng Christ được bày tỏ? Có phải các bạn sắp sửa ngồi lại và nói như thế, hoặc các bạn đang tiến ra ngoài? “Ồ, tôi sẽ nói với anh, khi tôi...” Không. Ngày hôm nay, đây là thì giờ. Sự chết ở chung quanh các bạn, như trường hợp con gái của Giai-ru.

²⁰⁵ Hãy đến giờ này! Hỡi người sa ngã, hãy đến bây giờ. Hỡi tội nhân, hãy đến giờ này. Đây là thì giờ. Thầy đã đến và Ngài gọi các bạn. Ngài đang kêu gọi bạn. Bạn nói, “Làm sao tôi biết?” Ngài đang dùng tiếng nói của tôi. Nếu Ngài dùng tiếng nói của tôi để nói ra bệnh tật, những nỗi ưu phiền cùng với mọi sự, các bạn không biết Ngài cũng đang gọi tội lỗi sao? Hãy tiến ra! Hãy đến giờ này, đây có thể là cơ hội cuối cùng bạn sẽ từng có.

²⁰⁶ Một lần nữa, ở đây còn nhiều bạn nữa nên đến, thưa các bạn. Tôi không muốn làm các bạn bối rối, kêu gọi các bạn ra như thế này. Điều đó không đúng. Nếu các bạn đôi khi có lẽ...Những người Pha-ri-si đó tưởng họ đã được cứu, nhưng họ không được. Các bạn cũng đang nghĩ như thế. Hãy đến giờ này.

²⁰⁷ Hãy tin chắc! Đừng, đừng cứ nhận cơ hội nửa chừng ấy. Nếu có một ít nghi ngờ trong tâm trí bạn, đừng không nhận cơ hội. Tiếp tục đến giờ này. Bây giờ là thời giờ, hiện nay trong khi Nguồn suối rộng mở, trong lúc Thánh Linh ở đây. Thầy đã đến. Mỗi nghi ngờ nhỏ bé đó, là điều mà Ngài đang cố phán bảo các bạn, “Người đang nghi ngờ.” Cho nó qua đi. Tiếp tục đến, giờ này. Thầy đã đến và gọi các bạn. Đúng thế, cứ đi đến, cứ đến ngay.

Tôi sẽ ca ngợi Ngài, tôi sẽ ca ngợi Ngài, (Các bạn không muốn đến dâng cho Ngài sự ngợi khen sao?)

Ngợi khen Chiên Con chết cho kẻ tội;
Dâng cho Chúa sự vinh hiển, hỡi muôn dân,
Vì Huyết Chúa đã gọi sạch mọi tội tình.

²⁰⁸ Bây giờ trong khi các tội nhân đang đến, để xưng nhận Ngài; hãy để dân sự dâng Ngài lời ngợi ca, như chúng ta hát lời ấy bây giờ. Hãy giơ tay lên, hát để ca ngợi Ngài, bây giờ, tất cả với nhau.

Tôi sẽ ca ngợi Ngài, tôi sẽ ca ngợi Ngài,
Ngợi khen Chiên Con chết thay cho kẻ tội!

²⁰⁹ Cứ dâng cho Ngài sự ngợi khen! Các bạn những người quanh đây, hãy cầu nguyện, cầu xin Ngài tha thứ cho các bạn. Đó là điều mà Ngài sẽ làm. Thầy đã đến và gọi các bạn. Xin Chúa ban phước cho các bạn.

RỒI CHÚA JÊSUS ĐÃ ĐẾN VÀ GỌI VIE64-0213

(Then Jesus Came And Called)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Năm, ngày 13 tháng Hai, năm 1964, tại Thính đường Elliott ở Thành phố Tulare, California, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2017 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org